

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

27ος ΧΡΟΝΟΣ - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 289 - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1999 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 100 ΔΡΧ. - ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17, 105 52 ΑΘΗΝΑ

Η ΓΕΦΥΡΑ ΘΑ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΕΙ

Καμμός όλων των κατοίκων της Κοινότητας Θεοδωριάνων, αλλά και της γειτονικής Νεράιδας ήταν να ενωθούμε οδικά με τη Θεσσαλία και την Άρτα από το χαμηλότερο σημείο του χωριού που δεν κλείνει το χειμώνα από τα πολλά χιόνια. Έτσι κατασκευάστηκε το 1995 με χρήματα του Δημοσίου γέφυρα στο χειμαρροπόταμο ΓΚΟΥΡΑ που συνδέει οδικά το δρόμο από τη Νεράιδα με το χωριό.

Δυστυχώς δεν προλάβουμε να χαρούμε τη γέφυρα και η κακοτεχνία φάνηκε ξεκάθαρα. Το ρεύμα του ποταμού και τα πολλά φερτά υλικά από άμμο, πέτρες, ξύλα και άλλα, ξεγύμνωσαν αδικαιολόγητα τις βάσεις της γέφυρας, φάνηκαν τα σίδερα και υπάρχει άμεσος κίνδυνος η θεμελίωση των τοιχείων στήριξης να διαβρωθεί και η γέφυρα να καταρρεύσει και να καταπλακώσει ανθρώπους, αυτοκίνητα, ζώα.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο διαμαρτυρήθηκε έ-

ντονα, επανειλημμένα, προς τις αρμόδιες Τεχνικές Υπηρεσίες του Νομού Άρτας, αλλά κανείς δεν έδειξε το ανάλογο ενδιαφέρον για να προσέξει το θέμα. Σε άλλη σελίδα της εφημερίδας δημοσιεύεται το έγγραφο του Προέδρου της Κοινότητας Θεοδωριάνων με το οποίο ζητά την άμεση παρέμβαση των αρμοδίων Υπηρεσιών του Νομού και της Περιφέρειας Ηπείρου για να αποφευχθεί το χειρότερο.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Θεοδωριανιτών Άρτας, Σωματείο μορφωτικό και εκπαιδευτικό με έδρα την Αθήνα που αριθμεί στο λεκανοπέδιο μόνο της Αττικής πάνω από 2.000 άτομα, ενεργώντας σύμφωνα με τους καταστατικούς του σκοπούς, καταγγέλλει ομόφωνα με την με αριθμό 6/25-10-99 απόφασή του τον κατασκευαστή της γέφυρας για την κακοτεχνία και προχειρότητα, καθώς και κάθε άλλο υπεύθυνο πρόσωπο ή φορέα και παρακαλεί με την παρούσα μηνυτήρια αναφορά

του τον κ. Εισαγγελέα Πρωτοδικών Άρτας να επέμβει, πριν θρηνήσουμε ανθρώπινα θύματα, ώστε να τιμωρηθούν παραδειγματικά οι υπεύθυνοι της κακοτεχνίας και να επιδιορθωθούν, εφ' όσον είναι δυνατόν, οι ζημιές.

Είναι ντροπή και απαράδεχτο γέφυρα τεσσάρων χρόνων, κατασκευασμένη με την σύγχρονη τεχνολογία, να κινδυνεύει να καταρρεύσει, να ειδοποιούνται οι αρμόδιες Υπηρεσίες να σπεύσουν να προλάβουν τα χειρότερα και κανενός να μην "ιδρώνει το αυτί". Τέτοια αδιαφορία και ασυνειδησία υπάρχει στη δημόσια διοίκηση! Ενώ δίπλα ακριβώς στη νέα αυτή γέφυρα είναι κτισμένη προ ογδόντα ετών λιθοκτιστή θολωτή γέφυρα χωρίς να έχουν πάθει τίποτε τα θεμέλιά της από το ίδιο ποτάμι.

Κύριε Εισαγγελέα!

Από εσάς πλέον περιμένουμε τη σωτηρία μας, αλλά και την παραδειγματική τιμωρία των υπευθύνων, εφόσον υπάρχουν.

Οπως η 25η Μαρτίου μας υπενθυμίζει κάθε χρόνο τα μεγάλα πολεμικά γεγονότα της Μεγάλης Ελληνικής Επανάστασης του 1821 με τα οποία το έθνος μας αναστήθηκε και αναγεννήθηκε από τη μακράννη σκλαβιά των Τούρκων, η 28η Οκτωβρίου μας καλεί τώρα να γυρίσουμε λίγο πίσω στον Οκτώβριο του 1940, που η Ελλάδα δέχθηκε, χωρίς να δώσει αφορμή, την επίθεση της τότε φασιστικής Ιταλίας και είπε το ιστορικό ΟΧΙ. Απόκρουσε δηλ. την πρόταση και πρόσκληση του Ιταλού Δικτάτορα Μουσολίνι να περάσει τα Ελληνοαλβανικά σύνορα και να καταλάβει τη χώρα μας.

Η Ιταλία είχε τότε πληθυσμό σαράντα εκατομμυρίων και ο Μουσολίνι απειλούσε τον κόσμο με επτά εκατομμύρια λόγχες, με ισχυρό πολεμικό στόλο και σύγχρονη αεροπορία. Η Ελλάδα μας των επτά εκατομμυρίων δεν είχε φυσικά τις ανώλογες πολεμικές δυνάμεις για να αντισταθεί στον τρομερό αυτό εισβολέα, που τα χαράματα της 28ης Οκτωβρίου 1940, ήλθε να περάσει τα Ελληνοαλβανικά σύνορα και να υποδουλώσει την πατρίδα μας. Είχε όμως η Ελλάδα την ψυχή της και την Ιστορία της. Είχε την πίστη και την πεποίθησή της ότι ο αγώνας για την Ελευθερία της ήταν Ιερός κι έμπαινε μέσα στην πρόνοια και προστασία του Θεού που "καθελύνει δυνάστας από θρόνων και ανυψώνει ταπεινούς".

Και είχε ακόμη η Ελλάδα τη στιγμή ε-

Το ιστορικό ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου 1940

κείνη ενότητα και ομοψυχία. "Με πίστιν εις τον Θεόν και εις τα πεπρωμένα της φυλής, έλεγε εκείνο το πρωί το βασιλικό Διάγγελμα του αρχηγού του Έθνους (Γεωργίου Β') "το έθνος σύσσωμον και πειθαρχούν ως εις άνθρωπος θα αγωνισθή υπέρ βωμών και εστιών μέχρι τελικής Νίκης".

Με πόση συγκίνηση, ακούσαμε όλοι οι Έλληνες εκείνο το αλησμόνητο πρωινό της Δευτέρας 28 Οκτωβρίου 1940 - το πρώτο πολεμικό ανακοινωθέν του Ελληνικού μας στρατηγείου. "Από της 6ης

πρωινής ισχυρά ιταλικά δυνάμεις επιτίθενται εις τα Αλβανικά σύνορα, ημετέροι δυνάμεις αμύνονται πατρί-ου εδάφους".

Σύσσωμον το έθνος...Οι στρατεύσιμοι με το πρώτο ραδιοφωνικό προσηκλήριο παίρνοντας την ευχή της Μάνας των έτρεξαν να ντυθούνε στο

χακί και να βρεθούνε στις γραμμές του πολέμου.

Τα σχολεία κλείσανε και οι μαθητές των μεγάλων τάξεων πήγαιναν και κείνοι, αυθόρμητα χωρίς πρόσκληση, να "καταταγούν εθελοντές". Οι γέροι, που μένανε στα χωριά στρατεύθηκαν στις αγροτικές δουλειές. Οι γυναίκες, Μάνες, σύζυγοι, και αδελφές των στρατευομένων ξετρύπωναν από τα σπίτια, δουλεύανε όλη μέρα να μαζέψουν ελιές, να ργώνουν χωράφια και κάθε βράδυ να δια-

βάζουν παρακλήσεις και να πλέκουν μάλλινα (κάλτσες, πουλόβερ) για κείνους που πολεμούσαν στην Αλβανία.

Αυτό ήταν το σύσσωμον Έθνος. Αυτός ήταν ο συναγεμμός του Έθνους και του Λαού μας και μ' όλα αυτά όχι μόνο κρατήσαμε απαραβίαστα τα σύνορά μας στην Αλβανία, αλλά κι αναλάβαμε αντεπίθεση και προχωρήσαμε μέσα στη χώρα αυτή και γράψαμε το περιλάλητο Έπος του Σαράντα, μια από τις ωραιότερες και ηρωικότερες στιγμές της Ελληνικής μας Ιστορίας.

Κι όταν ύστερα από τη Γερμανοϊταλική Κατοχή το 1945 τελείωσε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, η Ελλάδα βρέθηκε πάλι ελεύθερη και δοξασμένη σ' όλο τον κόσμο μπορούσε να ψάλλει στις Δοξολογίες της. "Ο Θεός των Δυνάμεων, ο συντριβών πολέμους εν υψηλώ βραχίονι... ο δια της ενανθρωπήσεως και του εκουσίου Πάθους του Μονογενοῦς Σου Υιού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού δείξας ημίν ότι αεί τη θυσία έπεται η Νίκη και τω Σταυρώ ακολουθεί η Ανάστασις, επάκουσον ημών δεομένων της ισχύος και της σης φιλανθρωπίας...".

28 Οκτωβρίου 1940. Τιμούμε τη Μνήμη των προμάχων της πατρίδας και της Ελευθερίας.

28 Οκτωβρίου 1999. Οι προκλήσεις εναντίον του Έθνους μας επαναλαμβάνονται δυστυχώς και σήμερα από άλλους γειτονικούς λαούς...

Το Έθνος πρέπει να είναι σύσσωμον.

ΕΚΤΑΚΤΗ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Θεοδωριανιτών σύμφωνα με το άρθρο 9 του Καταστατικού καλεί τα μέλη σε Έκτακτη Γενική Συνέλευση με θέμα «Τροποποίηση του Καταστατικού» την 24-11-1999 ημέρα Τετάρτη και ώρα 5 μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο Ηπειρωτών, στην οδό Κλεισθένους 15.

Το Δ.Σ. έχοντας εντολή από την προηγούμενη Γενική Συνέλευση της 31-3-1999 προέβη σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες, ώστε το παλιό (από το 1977) Καταστατικό του Σωματείου, το οποίο δυσχεραίνει τη λειτουργία του, να εκσυγχρονιστεί τροποποιημένο, ενσωματώνοντας και νέες διατάξεις της σημερινής πραγματικότητας.

Η τροποποίηση του Καταστατικού είναι από τα κορυφαία θέματα της Αδελφότητας, γι' αυτό παρακαλούνται όλοι οι συμπατριώτες - μέλη να προσέλθουν στην Έκτακτη Γενική Συνέλευση, η οποία θα έχει και ενημερωτικό σκοπό.

ΤΟ ΝΕΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΑΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να κάνει στους συμπατριώτες και φίλους γνωστό, ότι με το με αριθμό 1314 της 9ης Σεπτεμβρίου 1999 συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου Αθηνών Φοίβης Λιβιεράτου-Γαλανή, αποκτήσαμε πλέον ένα ωραίο και ευρύχωρο γραφείο στον 6ο όροφο του μεγάρου που είναι στην οδό Κλεισθένους 17 (εκεί που ήταν και το παλιό) στην Αθήνα. Τώρα κάνουμε μερικές τροποποιητικές εσωτερικές εργασίες και σε λίγο καιρό θα είναι πανέτοιμο. Κάνουμε έκκληση

προς όλους τους συμπατριώτες και φίλους που μπορούν και θέλουν, να προσφέρουν ότι μπορούν για την επίπλωση του ωραίου μας γραφείου. Χρειαζόμαστε επίπλα γραφείων, Βιβλιοθήκη, Αρχαιοθήκη, καρέκλες, Fax, μηχανοργάνωση κ.ά.

Όσοι προτίθενται να προσφέρουν ας έλθουν σε επαφή με τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά τη δικηγόρο και τ. Πρόεδρο της Αδελφότητας κ. Μαρία Νάκη - Αποστόλου για τις νομικές της υπηρεσίες στην αγορά του Γραφείου.

Όσα άρθρα της εφημερίδας δεν είναι επώνυμα εκφράζουν τις απόψεις και θέσεις της Συντακτικής Επιτροπής της Εφημερίδας και γενικά του Διοικητικού Συμβουλίου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Γεώργιος Αθανασίου ΚΟΜΠΟΡΟΖΟΣ και η σύζυγός του Μαρία εγκαίνιασαν την οικογενειακή τους ευτυχία, με ένα χαριτωμένο αγοράκι.

Στους γονείς και παππού αγαπητό και φίλατο Θανάση και την σύζυγό του αγαπητή μας Μαρίκα, που με πολλή χαρά αγκάλιασαν το πρώτο τους εγγονάκι, ευχόμεστε να τους ζήσει και ένας νέος Θανάσης γρήγορα να τους πλαισιώσει.

Ο Αποστόλης ΧΟΝΔΡΟΣ και η σύζυγός του Ελένη κόρη του Ελευθερίου και της Αθανασίας ΤΑΞΙΑ ήσαν τη μεγάλη χαρά να σφιχταγκάλισσαν το πρώτο τους παιδί ένα χαριτωμένο κοριτσάκι, κάνοντας έτσι ευτυχισμένους όχι μόνο τους γονείς, αλλά και τους εκατέρωθεν παππούδες και γιαγιάδες και όλο το συγγενικό τους περιβάλλον.

Ο Βαγγέλης ΤΣΑΛΟΚΩΣΤΑΣ και η σύζυγός του Γεωργία ΜΑΚΡΥΘΑΝΑΣΗ απέκτησαν στις 21-10-1999 ένα χαριτωμένο αγοράκι, κάνοντας για μια ακόμη φορά ευτυχισμένους τον παππού και τις γιαγιάδες και όλους τους συγγενείς.

Η Αδελφότητα εύχεται σε όλους να ζήσουν και να τα δουν όπως αυτοί θα ήθελαν.

"ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ"
Διμηνιαία έκδοση
της Αδελφότητας
Θεοδωριανών Άρτας

Υπεύθυνοι σύμφωνα
με το νόμο
ΜΑΚΡΥΘΑΝΑΣΗΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Πρόεδρος Αδελφότητας
Πάλλαντος 26 - 118 53
Αθήνα - τηλ.: 34.51.092

Συντακτική Επιτροπή
Μακρυθανάσης Βασίλειος
Σκουτέλας Στάυρος
Τάσιος Ιωάννης Βασ.
Σκουτέλας Στέφανος

Θερμή παράκληση
σε όλους
στέλνουν εργασίες
για δημοσίευση.
Τα κείμενα να είναι δακτυλογραφημένα
ή καθαρογραμμένα και
μόνο από τη μια μεριά της
κόλλας, σύντομα και προπαντός όχι προσβλητικά
και υβριστικά, αλλά σύμφωνα
με τη δημοσιογραφική
δεοντολογία.

Γραπτά δημοσιευμένα ή μη
δεν επιστρέφονται.
Ανώνυμες επιστολές δεν
δημοσιεύονται. Τα ευνόητα
γράφα άρθρα δεν εκφέ-
ρουν κατ' ανάγκη και τις α-
πόψεις του Δ.Σ. της Αδελ-
φότητας.

Ετήσια συνδρομή 1500 δρχ.
Επιταγές - Εμβάσματα:
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΥΤΕΛΑΣ
Πυθούς 5 - Ν. Κόμορος
117 43 - τηλ. 92.37.020

Στοιχειοθεσία
Ηλεκτρονική
Σελιδοποίηση
"ΠΡΩΤΗ ΣΕΛΙΔΑ"
Οικονόμος 32 - ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 82.33.830

ΑΡΡΑΒΩΝΑΣ

Η Κωνσταντίνα Θεοφάνη ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ κόρη της Παρθένιας ΠΑΓΩΝΗ και ο ΑΛΕΟΠΟΥΛΟΣ Αγγελίας του Γεωργίου και της Μαρίας από την Αθήνα, έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Η Αδελφότητα Θεοδωριανών συγχαίρει την όμορφη Κωνσταντίνα καθώς και τους γονείς της, αγαπητούς μας Φάνη και Παρθενία και εύχεται γρήγορα στέφανο, να την κομάρωσουν και νυφούλα.

ΓΑΜΟΙ

Το Σάββατο 3 Ιουλίου 1999 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Λιμνής Άρτας, ο Θανάσης Κων/νου ΝΤΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ και η εκλεκτή της καρδιά του Μαρία Μίμη ΡΙΖΟΥ επέτεσαν τους γάμους τους.

Το Σάββατο 4 Σεπτεμβρίου 1999 στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Πετρούπολεως, ο Δημήτρης Γεωργίου ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ και η εκλεκτή της καρδιά του Ελισάβετ Δημητρίου ΕΥΓΥΧΙΔΗ επέτεσαν τους γάμους τους.

Το Σάββατο 11 Σεπτεμβρίου 1999 στον Ιερό Ναό Αγίας Γλυκερίας στο Γαλάτσι, ο Δημήτρης Χρήστου ΠΑΧΙΟΥ και η εκλεκτή της καρδιά του Βάσω Γερασίου ΜΑΝΤΕΛΛΟΥ επέτεσαν τους γάμους τους.

Το Σάββατο 25 Σεπτεμβρίου 1999 στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Άρτας ο Ιωάννης Γεωργίου ΧΑΙΔΟΣ και η εκλεκτή της καρδιά του Βαρβάρα Περικλή ΚΡΑΜΠΗ επέτεσαν τους γάμους τους.

Το Σάββατο 2 Οκτωβρίου 1999 στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Πέτα (Κυράστα) Άρτας, ο Αποστόλης Χρήστου ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ και η εκλεκτή της καρδιά του Αγγελική Νικολάου ΤΣΙΑΤΣΟΥΛΗ επέτεσαν τους γάμους τους.

Το Σάββατο 2 Οκτωβρίου 1999 στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίας Βοτανικού (Σπ. Πάτη) Αθήνα, ο Μάρκος Γεωργίου ΧΑΡΙΟΛΗΣ και η εκλεκτή της καρδιά του Χρυσούλα Κώστα ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ επέτεσαν τους γάμους τους.

Στις 18-9-99 στον Ιερό ναό Αγίου Αντωνίου Αυλώνος ο Ευάγγελος Δημητρίου ΤΣΑΛΟΚΩΣΤΑΣ και η εκλεκτή της καρδιά του Μαρλένα Θεμιστοκλή ΒΟΓΛΗ επέτεσαν τους γάμους τους.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Την Κυριακή 5 Δεκεμβρίου και ώρα 10 το πρωί τελούμε 40ήμερο στον Ιερό ναό της Παναγίας Παλαιού Φαλήρου υπέρ της αναπαύσεως της ψυχής του πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παπού Χρήστου Ευσταθίου ΚΟΡΜΕΝΤΖΑ.

Φωτεινή Κορμέντζας σύζυγος, Ευσταθίος Κορμέντζας γιος, Ελένη Κυριαζοπούλου κόρη.

Την Κυριακή 12 Δεκεμβρίου και ώρα 10.45 π.μ. τελούμε 40ήμερο μνημόσυνο στον Ιερό ναό Τριών Ιεραρχών του Κοιμητηρίου Καισαριανής υπέρ της αναπαύσεως

της ψυχής της πολυαγαπημένης μας συζύγου, αδελφής και θείας Βασίλης (Κική) Ντάσκα - Μαντέλου.

Ο σύζυγος Αθανάσιος, Τα αδελφία Ευάγγελος και Ερατώ Μαντέλου, Βιργινία και Θεόδωρος Τσάβος, Ευθύμιος και Αγγέλικα Μαντέλου, Σοφία και Παναγιώτης Παπαντζίκος, Χρήστος και Βασίλειος Ντάσκα, Τα ανήψια και οι λοιποί συγγενείς.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΝΕΑΝΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Το Σάββατο 4 Σεπτεμβρίου 1999, προσκεκλημένοι των οικογενειών Αγάπη και Γεωργίου Διαμάντη και Εύης και Δημητρίου Ευτυχίδη, συγκεντρωθήκαμε στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Πετρούπολεως, για το γάμο των παιδιών τους Δημήτρη και Ελισάβετ. Ένας γάμος με ομορφιά και αρχοντιά, αλλιώς, από τους άλλους. Γαμπρός ένας λεβέντης Θεοδωριανός και νύφη μια πανέμορφη λεβέντισσα Αθηναία. Είχα την τύχη να βρεθώ σ' αυτόν τον γάμο και να γευθώ την ομορφιά του. Ναι, τη μέρα αυτή δυο ελπίδοφόρα βλαστάρια ένωσαν την αγάπη τους τυλίγμένα στην ευτυχία, στη χαρά αλλά και τη λαχτάρα τους για την εκπλήρωση των ονείρων που πλάθανε για την καινούργια τους ζωή. Στην είσοδο του Ναού τα στήβαρά χέρια του γαμπρού υποδέχονταν τη νύφη με το πιο θερμό φιλή της αγάπης, πλαισιούμενος από τους οι γονείς τους και την όμορφη, γλυκιά αδερφή του Κατερίνα. Η λάμπουσα από ομορφιά και ευτυχία μητέρα του Αγάπη έκλαιγε από χαρά και ο λε-

σκευτική τελετή τελείωσε με τους νεόνυμφους που περιχαρείς και ενθουσιώδεις δέχτηκαν μαζί με τους γονείς τους και την κομπάρζα τις ευχές του πλήθους, σε μια απειρά της σειράς που κράτησε για και πλέον ώρα. Μετά την έξοδό τους από την εκκλησία δέχτηκαν τις επευφημίες και τα θερμά χειροκροτήματα των προσκεκλημένων.

Η γαμήλια διασκέδαση έγινε σε ανθόστολισμένη αίθουσα του Κέντρου "Πάνθεο" που κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες.

Εγκάρδιες ευχές τους νεόνυμφους και στους γονείς των παιδιών να τα βλέπουν χαρούμενα και ευτυχισμένα.

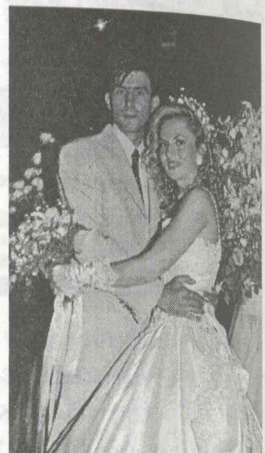

Το μυστήριο έγινε με κάθε μεγαλοπρέπεια στην καταιστώτικη εκκλησία. Μετά το σχετικό χαιρετισμό φεύγαμε για το χώρο της δεξίωσης στο Κ.Ε.Ν.Τ.Ρ.Ο. "ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ". Με τον ερχομό του ζευγαριού αρχίζουν τα χειροκροτήματα. Σε λίγο αρχίζει και ευχές. Έπειτα έρχονται με τραγούδια από την Ήπειρο και από άλλα διαμερίσματα ονομαστές καρδιολόγος Αποστόλης Γεωργουλός. Η νύφη αργούσε να φανεί. Ήθελε να κρατήσει σε αγνία τον γαμπρό. Ο ιδρώτας έτρεχε από το πρόσωπό του και τα τραπέζια έβρισκαν δουλειά. Και ενώ η ημέρα μας αποχαιρέτουσε εμφανίζεται η νύφη μια όμορφη πεταλούδα σε καταστόλιστο αυτοκίνητο. Ο πατέρας της πανευτυχής την παραδίδει στον γαμπρό που προφανώς εννοχλήθηκε από την καθυστέρηση δεν κατέρχεται ούτε ένα σκαλοπάτι, όχι τίποτε άλλο αλλά είναι να δείξουμε και λίγο τον ανδρισμό μας, ενώ τα χειροκροτήματα και οι ευχές δίνουν και παίρνουν. Να ζήσουν, όμορφοι και χαριτωμένοι ζευγάρι, σιγομιθούσαν πολλοί.

Ένα νεαρό ζευγάρι επισημοποίησε την αγάπη του. Ο Αποστόλης ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ του Χρήστου και της Τούλας ΣΚΟΥΤΕΛΑΣ και η Αγγελική Νικ. ΤΣΙΑΤΣΟΥΛΗ στις 2 Οκτωβρίου 1999 ένωθηκαν στον Άγιο Δημήτριο Πέτα (Κυράστα) με τα δεσμά του γάμου. Ακολούθησε γαμήλιο γεύμα που οι καλεσμένοι θα θυμούνται για πολύ καιρό. Πλούσιο το φαγητό και περίσσιο το κέφι. Χόρταιναν με την ψυχική μικροί και μεγάλοι μέχρι τις πρωινές ώρες. Ο μας να ζήσουν τα παιδιά ευτυχισμένα.

Το Σάββατο 3 Ιουλίου στο Ναό Αγίου Νικολάου Λιμνής δυο νέοι ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου με τις ευλογίες της Αγίας μας Εκκλησίας. Σε γιος του Τσέλικα Κώστα Νταραγιάννη, ο λεβέντης μας Θανάσης, ταγμαία για μια ζωή. Πολλές κόσμος συγγενείς και φίλοι έβρναν το νεαρό ζευγάρι με λουλούδια. Ήταν μια εικόνα φανταστική, ευχές όλων για την ευτυχία των παιδιών, ευχές και στους γονείς να τα κοιμαίνονται. Κατά την ώρα γαμπρέ γαλονόφερτο που την πας αυτή την κόρη! Μετά όλοι μαζί τραβήξαμε για το Κέντρο "ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΣ" όπου ακολούθησε τρικυβερτη γλέντι που κράτησε με πολύ κέφι μέχρι τις πρωινές ώρες. Συγχαρητήρια στους γονείς των παιδιών, να τα χαίρονται και στο ταιριαστό ζευγάρι πολλές ευχές για την καινούργια του ζωή.

Στις 7 το βράδυ της 11 Σεπτεμβρίου στον γραφικό Ναό της Αγίας Γλυκερίας στο Γαλάτσι που αποτελεί κόσμημα της Ορθόδοξης Εκκλησίας, έγιναν οι γάμοι του Δημήτρη του Χρήστου και της Ευαγγελίας Παχίου και της Βάσως του Γεράσιμου και της Βάσως Μαντέλλου. Ο Ναός καταστόλιστος μες και έξω από την αρχή των πολλών σκαλοπατιών μέχρι την είσοδο με λουλούδια και αναμμένα κεράκια σε μια φαντασμαγορική εικόνα. Πολλοί καλεσμένοι συγγενείς, φίλοι και χωριανοί του γαμπρού και της νύφης, μεταξύ των οποίων και η τέως πρόεδρος της Αδελφότητας Μαρία Νάκη. Το καταστόλιστο αυτοκίνητο εμφανίζεται, βγαίνει η νύφη που τη συνοδεύει ο γαμπρός πλάι πλατφόρμα της Γερασίου και τα χειροκροτήματα και οι ευχές δίνουν και παίρνουν. Παραδόξως τη νύφη στο γαμπρό ο Γεράσιμος χαριτολογώντας λέει "Γαμπρέ δεν σου έφερα μια αλλά πέντε", εννοώντας και τα τέσσερα κοριτσάκια παρανυφάρια, εγγονάκια του από τα δέκα παιδιά του. Ο πατέρας Αντώνης, ο ακούρατος αυτός υπηρέτης της Εκκλησίας, πρωτότυπα υποδέχεται το ζευγάρι στην είσοδο του Ναού, όπου απήχθησαν συμβουλές και ευχές. Έπειτα έρχονται με τραγούδια από την Ήπειρο και από άλλα διαμερίσματα ονομαστές καρδιολόγος Αποστόλης Γεωργουλός. Η νύφη αργούσε να φανεί. Ήθελε να κρατήσει σε αγνία τον γαμπρό. Ο ιδρώτας έτρεχε από το πρόσωπό του και τα τραπέζια έβρισκαν δουλειά. Και ενώ η ημέρα μας αποχαιρέτουσε εμφανίζεται η νύφη μια όμορφη πεταλούδα σε καταστόλιστο αυτοκίνητο. Ο πατέρας της πανευτυχής την παραδίδει στον γαμπρό που προφανώς εννοχλήθηκε από την καθυστέρηση δεν κατέρχεται ούτε ένα σκαλοπάτι, όχι τίποτε άλλο αλλά είναι να δείξουμε και λίγο τον ανδρισμό μας, ενώ τα χειροκροτήματα και οι ευχές δίνουν και παίρνουν. Να ζήσουν, όμορφοι και χαριτωμένοι ζευγάρι, σιγομιθούσαν πολλοί.

Η γαμήλια διασκέδαση έγινε σε ανθόστολισμένη αίθουσα του Κέντρου "Πάνθεο" που κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες.

Εγκάρδιες ευχές τους νεόνυμφους και στους γονείς των παιδιών να τα βλέπουν χαρούμενα και ευτυχισμένα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Η μνημόνευση προσφιλών προσώπων στη σελίδα αυτή γίνεται μόνο με τη φροντίδα των οικείων των, οι οποίοι αν το επιθυμούν θα πρέπει να φροντίζουν να μας δίνουν έτοιμο το κείμενο ή τα απαραίτητα βιογραφικά στοιχεία και μια φωτογραφία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στις 6-9-1999 στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Βύρωνος ο ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Γεώργιος σύζυγος της Ντίνας Κατσιούλα.

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Άρτα στις 21-9-1999 η Παρασκευή (Βούλα) ΛΙΟΥΚΑ-ΦΟΥΝΤΑ.

Πέθανε στις 23-9-1999 στο Νοσοκομείο Άρτας και κηδεύτηκε στα Θεοδωριανά η Σπυριδούλα ΞΕΑΡΧΟΥ του Δημητρίου.

Πέθανε στις 4-9-1999 στα Θεοδωριανά και κηδεύτηκε στις 5-9-1999 η Παναγιώτα Ευαγγελία ΤΣΙΝΕΛΟΥ.

Πέθανε στις 13-9-1999 στην Άρτα και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο της Πόλης στις 14-9-1999 ο Λάμπρος Γεωργίου ΖΩΗΣ.

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα Νεκροταφείο Ζωγράφου στις 7-10-1999 η Κική Αθανασίου ΣΚΟΥΤΕΛΑ-ΓΟΛΟΥ.

Στις 4-10-99 πέθανε και κηδεύτηκε στην Άρτα ο Τηλέμαχος Γεωργίου ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΣ.

Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε κοντά στη γυναίκα του Μεταξία στα Θεοδωριανά ο ΠΑΦΙΛΗΣ Αποστόλος.

Πέθανε στην Αθήνα στις 27-10-1999 και κηδεύτηκε στα Θεοδωριανά στις 28-10-1999 όπου ήταν επιθιμία του ο ΚΟΡΜΕΝΤΖΑΣ Χρήστος.

1917-1999 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΛΙΟΥΚΑ-ΦΟΥΝΤΑ Ετών 82 Άλλος ένας θάνατος κτύπησε την αγαπημένη μας εξαδέλφη Γεωργία Σκουτέλα. Μετά από τον πατέρα της του συζύγου της και την μητέρα του ταυτοχρόνως που ήταν και δικός μας εξαδέλφος έχασε και την μαουίλα της, το πιο αγαπημένο πρόσωπο της ζωής της που έλεγε τον πόνο της και τα παρόντά της.

"Μανούλα είμαι το άμοιρο το σκοτεινό τραγούδι όπου το δένει ο άνεμος, βροχή που το πληγώνει. Το δόλιο. Όπου και αν στραφώ κι όπου κι αν περσώ δεν βρίσκω πέτρα να σταθώ, κλωνιά να πλαγιάσω. Την αγκαλιά σου τη γλυκιά μανούλα θα θυμάμαι και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι".

Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

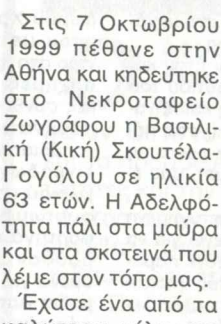
Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Εξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι. Ξέρω αγαπητή μου Γεωργία, δεν θα ξεχάσεις την μανούλα σου όπως και εγώ τους δικούς μου. Ήταν τόσο γλυκιά, καλοσυνάτη, ήσυχη, υποδειγματική και θάβαν πάντα η σκέψη μου κοντά σου όπου νάμαι.

Στις 7 Οκτωβρίου 1999 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Βύρωνος ο ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Γεώργιος σύζυγος της Ντίνας Κατσιούλα.

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Άρτα στις 21-9-1999 η Παρασκευή (Βούλα) ΛΙΟΥΚΑ-ΦΟΥΝΤΑ.

Πέθανε στις 23-9-1999 στο Νοσοκομείο Άρτας και κηδεύτηκε στα Θεοδωριανά η Σπυριδούλα ΞΕΑΡΧΟΥ του Δημητρίου.

Πέθανε στις 4-9-1999 στα Θεοδωριανά και κηδεύτηκε στις 5-9-1999 η Παναγιώτα Ευαγγελία ΤΣΙΝΕΛΟΥ.

Πέθανε στις 13-9-1999 στην Άρτα και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο της Πόλης στις 14-9-1999 ο Λάμπρος Γεωργίου ΖΩΗΣ.

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα Νεκροταφείο Ζωγράφου στις 7-10-1999 η Κική Αθανασίου ΣΚΟΥΤΕΛΑ-ΓΟΛΟΥ.

Στις 4-10-99 πέθανε και κηδεύτηκε στην Άρτα ο Τηλέμαχος Γεωργίου ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΣ.

Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε κοντά στη γυναίκα του Μεταξία στα Θεοδωριανά ο ΠΑΦΙΛΗΣ Αποστόλος.

Πέθανε στην Αθήνα στις 27-10-1999 και κηδεύτηκε στα Θεοδωριανά στις 28-10-1999 όπου ήταν επιθιμία του ο ΚΟΡΜΕΝΤΖΑΣ Χρήστος.

Αγωνίστη στη ζωή, γαλουχήθηκε με τα Χριστά ήθη και έθιμα από τους εξαιρετικούς γονείς του. Έτσι με τον ίδιο τρόπο έφτιαξε με την αγαπημένη του γυναίκα λαμπρή οικογένεια. Υπήρξε λαμπρός Επιστήμονας και θαυμαστος οικογενειάρχης. Πλήρης ημερών ήρεμα και γαλήνια έφυγε από αυτόν τον κόσμο!

Η σύζυγός του, τα παιδιά του, οι συγγενείς και οι φίλοι, όσοι τον γνώρισαν θα διατηρούν άσβεστη τη μνήμη του, για τη γαλήνη μορφή του και την απεραντοσύνη της ψυχής του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκέπασε.

Στην αγαπητή μας Ντίνα ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗ-ΚΑΤΣΟΥΛΑ η Διοίκηση της Αδελφότητας Θεοδωριανών Αθηνών και όλα τα μέλη της, εκφράζουν τα βαθιά τους συλλυπητήρια στο βαρύ πένθος της, για τον θάνατο του αγαπημένου της συζύγου Γεωργίου. Αγάπησε με πάθος το χωριό το Νεράιδι γι' αυτό τελευταία σχολήθηκε με τα κοινά προσφέροντας όλο του το είναι. Εξίσου όμως αγάπησε και το χωριό της γυναίκας του τα Θεοδωριανά όπου επισκεπτόταν σχεδόν κάθε καλοκαίρι. Ήθελε γάμο δυο καρδιές, έλεγε, να σας δώσω τη μία. Ακούραστους, τίμιος, ειλικρινής. Η Αδελφότητα έχασε ένα καλό συνεργάτη και η Ντίνα μας ένα υπέροχο σύζυγο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Βαρεία πληγώμενη από το βαρύ πλήγμα που μας επιβλήθηκε η αδυσώπητη μοίρα με τον θάνατο του λατρευτού μας συζύγου, πατέρα και παπού Χρήστου ΚΟΡΜΕΝΤΖΑ, ευχαριστούμε από τα βάθη της πνευμένης μας καρδιάς, τους συγγενείς, συγγενισμένους, συμπατριώτες και φίλους που συμπαρησάστηκαν στο πένθος μας, τους παρευρεθέντες στην κηδεία, καθώς και σε όλους όσους με οποιονδήποτε τρόπο διαβίβασαν τα συλλυπητήριά τους.

Φωτεινή Κορμέντζα σύζυγος - Ευσταθίος Κορμέντζας γιος Ελένη Κορμέντζα κόρη

Θέλουμε να εκφράσουμε τα θερμά μας ευχαριστήρια σε όλους τους συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς, που παραβρέθηκαν στην κηδεία του λατρευτού μας συζύγου, πατέρα και αδελφού Γεωργίου ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗ, στους συμμετέχοντες στο πένθος μας και που με οποιονδήποτε τρόπο διαβίβασαν τα συλλυπητήριά τους, καθώς και σε όλους όσους προσήλθαν στο 40ήμερο μνημόσυνο και ένωσαν μαζί μας τις δέσεις τους προς τον Ύμνο στην ανάπαυση της ψυχής του.

Η ΣΥΖΥΓΟΣ Κωνσταντίνη, η ΜΗΤΕΡΑ Σταυρούλα, τα ΠΑΙΔΙΑ Σταυρούλα και Αντώνης, ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ Αλέκας Καρα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Αθανασία Στεργίου-Χάκα, η Δασκάλα του χωριού μας

Συνέχεια από τη σελ. 3

προβατίνες για να την τυλίγουν κάθε μέρα με φρέσκια προβά. Άλλη ιατρική περιθαλψή δεν είχε, ούτε φάρμακα. Όταν την είδα για τρίτη φορά, είχε συνέλθει κάπως, με γνώρισε και συμφωνήσαμε όταν μπορούσε και κατεβεί στην Άρτα να την πάρω στην Αθήνα.

Όταν έφυγε από το χωριό το Αρχηγείο, η Επιτροπή του χωριού της έδωσε έγγραφη άδεια για να κατεβεί στην Άρτα να φροντίσει την υγεία της. Πάντως είχε αποφύγει τον κίνδυνο. Την Άρτα την είχαν απελευθερώσει οι δυνάμεις του Στρατηγικού Ζέρβα, μετά την αποχώρηση των Γερμανών. Εκεί την φρόντισαν οι αδελφές και μέχρι τον Μάρτιο 1944, με την συμφωνία της πλάκας, είχε γίνει καλά και έφυγε για το Αρχηγείο της Οργανώσεως και από εκεί πήγε στην Κέρκυρα και από εκεί ήρθε στην Αθήνα, όπου και την συνάντησα. Στην αρχή τοποθετήθηκε στο Ραδιοφωνικό Σταθμό του Ε.Ι.Ρ., όπου και προσέφερε τις υπηρεσίες της, μέχρις ότου τοποθετήθηκε σε Σχολείο της Πρωτεύουσας, μέχρις ότου πήρε την σύνταξη της. Υπηρετούσε στο Ραδιοφωνικό Σταθμό γνωρίστηκε με τον Νικόλαο Χάκα, με τον οποίον και παντρεύτηκε, γόνον αρίστης οικογενείας και απέκτησε και δύο παιδιά. Η Αθανασία υπήρξε η πρώτη θεοδωριανίσσα γραμματισμένη και μορφωμένη γυναίκα κατά την εποχήν εκείνη που υπηρετούσε στο χωριό μας, οι γυναίκες μας εχρησιμοποιούνταν, ως μεταφορικά ζώα. Κουβαλούσαν τα ζώα από τα γύρω δόση φορτωμένες σε ζαλιγκιά. Εφορτώνονταν τα γεμάτα άχυρα βριζώμα από τα αλώνια, και τις βαρέλες με νερό από τις βρύσες και τα ποτάμια και αρκετές φορτωμένες ζώα, γκρεμίζονταν στις πλαγιές των δρόμων, όπως συνέβη σε πολλές χωριανές μας της εποχής εκείνης, όπως θυμούνται οι πολλοί, στις γιδοστράτες της περιοχής του χωριού μας. Η Αθανασία με την δράση της και την προσφοράν των υπηρεσιών της, ως δασκάλας στο χωριό μας, και την κοινωνία αυτού, εξεπληρώσαν πλήρως την αποστολήν της, όχι μόνον ως δασκάλα, αλλά και ως αδελφή, θυγατέρα, σύζυγος και μητέρα αργότερα, αλλά και ως Χριστιανή και ως Ελληνίδα και εδίδεκε τα νέα αγόρια και τα κορίτσια της χώρας και άνοιξε τον δρόμο, ώστε σήμερα πολλές γυναίκες του χωριού μας, να είναι επιστήμονες δημοσίου υπάλληλοι και εγγυράμματα, και να έχουν ζηλευτές θέσεις στο Κράτος, στις Τράπεζες και τα Επιστημονικά Ιδρύματα της χώρας μας και να εγκαταλείψουν τις ρόκες, τους αργαλειούς, τα λάνια, τα σκαλίσματα στα καλαμπόκια και τα θέριασμα. Να απαλλαγούν από τις σαρμάνισες, τα πήγαινε-έλα στα χεμαδιά θνήσιμω και Άνοιξη φορτωμένες τις σαρμάνισες, κοιμώμενες στους δρόμους, όταν τελείωνε η μέρα τους. Να ταξιδεύουν στο Βόλο, οικογενειακά για να εργάζονται στους ελαιώνες, για μαύρο μεροκάματο και να μη γνωρίζουν ούτε μια ώρα ανάπαυσης.

Η Αθανασία υπήρξε καλή κόρη, αρίστη αδελφή, υπέροχος σύζυγος και θαυμαστή μητέρα, αρίστη εκπαιδευτικός, τόσο στους Μελλισσοχρόνους, όσο εργάζονταν τα πρώτα χρόνια, όσον και στο χωριό μας, όπου πολλά ωφελήθηκαν οι γονείς και τα παιδιά των, αμφοτέρων των φύλων, όπου πολλοί θα θυμούνταν ακόμα στο χωριό μας.

Ας αναπαύεται το ταλαιπωρημένο σώμα της στο φιλόξενο χώμα της Αττικής Γης και ας αγάλλεται η αγνή ψυχή της, η οποία τόσο θα έχει συναντήσει τις ψυχές των γονέων της και των αδελφών της, και πριν παντός τον πατέρα της, ο οποίος εμπιστεύθηκε την προστασία των θυγατέρων του της τρυφερής ηλικία των στην πονεμένη γυναίκα του και άγια Μάνα τους.

Κωνσταντίνος Β. Σταμάτης

Επίμορος Δικηγόρος

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ

Γεννήθηκε στα Θεοδωριάνα το 1936. Πάντοτε όμως στις κατ' ιδίαν συζητήσεις για την ηλικία μας, παραπονοώντας και έλεγαν ότι ήταν παραγομαρμένος και ότι ο παλιός μας Γραμματέας, ο αειμνήστος Μπαρμπα-Μήτσος ο Μάντελλος (Καπέξ) τον έγραψε κατά ένα χρόνο μεγαλύτερο. (Βλέπε φωτ. 1η).

Ήταν το τρίτο παιδί (αγόρι) του Χρήστου και της Παναγιώς Καραγιώργη. Ο πατέρας του γεννημένος για πολλά χρόνια στην Αμερική για αναζήτηση καλύτερης τύχης. Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1930 και μάλιστα στο χωριό του φορτωμένος με όλα τα εφόδια για να ζήσει καλά. Δεν είχε πολλές φιλοδοξίες και αρκέστηκε σε αυτά που έφερε από την Αμερική. (Βλέπε φωτ. 2η).

Παντρεύτηκε την Παναγιώ του Ησάκη την καλύτερη νύφη του χωριού μας κατά γενική συναίνεση. Το 1931 έζησε στα Θεοδωριάνα το καλύτερο και ωραιότερο σπίτι της περιοχής (διώροφη οικοδομή με πελεκητή πέτρα από τους ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΑΙΟΥΣ τους ονομαστούς κτίστες της περιοχής. (Βλέπε φωτ. 3η) Είχε ανοίξει και το μαγαζάκι του στο ισόγειο, στο οποίο προπολεμικά οι χωριανοί εύρισκαν ότι ήθελαν, και το πουλούσι το γάλα" τα λέγαμε σήμερα.

Ήρθε όμως ο πόλεμος, η κατοχή και μετέπειτα ο εμφύλιος. Το σπίτι κήλη από τους Γερμανούς και μαζί του όλες οι οικονομίες, τα όνειρα και οι φιλοδοξίες του. Έζησε δύσκολα χρόνια μέχρι το 1950 όταν έφυγε από τη ζωή. Ληημένος, φτωχός και απιστοτεμένος. Το βάρος της οικονομίας και η φροντίδα των παιδιών έπεσε στην εξύλη, δραστήρια και πάντα γελαστή μητέρα τους την Παναγιώ, που και αυτή έφυγε πολύ νωρίς από τη ζωή σε ηλικία 68 χρόνων, το έτος 1968.

Τα αδελφά του ο Γιώργος και ο Κώστας έμαθαν γραμμάτια, αποκαταστάθηκαν, δημιούργησαν οικογένειες και ζουν αξιοπρεπώς. Ο Νίκος δεν πήγε Γυμνάσιο. Ήταν όμως εγκυκλοπαιδικά μορφωμένος και άριστος καλλιγράφος. Έζησε τα παιδικά και εφηβικά του χρόνια στο χωριό κοντά στη γιαγιά του τη Μαρούλα και σχολήθηκε και με γεωργικές εργασίες.

Ήρθε στην Αθήνα το 1957 ακολουθώντας και αυτός το δρόμο της γενιάς. Το 1959 στρατεύθηκε και υπηρέτησε σχεδόν όλη τη θητεία του στα Σ.Ε.Μ. στη Σπάρτη. Ήταν λοχίας και πάντοτε ενδιαφέρονταν και βοηθούσε τους νεοσύλλεκτους συμπατριώτες του. Όπως μου διηγήθηκε ο ξάδελφός μου ο Φάνης, ο Παπαδόπουλος που υπηρέτησε σαν νεοσύλλεκτος στο κέντρο της Σπάρτης την εποχή εκείνη κάποια μέρα του βούλωσε το όπλο και πήγε στον οπλοαρχηγό για να το ξεβουλώσει. Εκείνος αρνήθηκε και ο Φάνης, για να αποφύγει την καμπίνα που τον απειλούσε πήγε στο Νίκο και του είπε τα καθέκαστα.

Ο λοχίας Νίκος έγινε πυρ και μανία και αμέσως κάλεσε τον οπλοαρχηγό και του είπε "αν δεν ξεβουλώσεις το όπλο του πατριώτη μου θα θανατώσω επί τρις ημέρες "τρία βήματα μπροστά", που σημαίνει ότι επί τρεις ημέρες στην αναφορά του Λόχου! Μη μπορώντας να κάνει διαφορετικά ο οπλοαρχηγός το ξεβούλωσε αμέσως και ο Φάνης διέθετε πια και μέσον (βύσμα) και για τους άλλους. (Βλέπε φωτ. 4η).

Εκεί υπηρέτησε σαν νεοσύλλεκτος και ο μετέπειτα Στρατηγός της ΕΛ.Α.Σ. ο συμπατριώτης και φίλος της αδελφότητας κ. Χαράλαμπος Ζιανίκας με τον οποίο ο Νίκος διατήρησε καλές σχέσεις. Συναντήθηκαν ύστερα από πολλά χρόνια στις 29 Νοεμβρίου 1997 στο Πνευματικό Κέντρο Ρομαελλιών όπου η αδελφότητα έκανε κάποια εκδήλωση και ο Στρατηγός και οι χαίρεται-τοί πήγαν να συναντηθούν! (Βλέπε φωτ. 5η).

Ήταν μια συγκινητική στιγμή γιατί ο Νίκος ήταν πολύ αγαπητός. Από ότι θυμάμαι είχαν συμφωνήσει να αναζητήσουν και να βρουν τους παλιούς συναδέλφους τους για ένα νέο αντίδομα. Η επιθυμία του όμως αυτή έμεινε ανεκπληρωτή! Στη ζωή του πέρασε πολλά επαγγελματικά στάδια και παρ' όλες τις δυσκολίες τα έβγαλε πέρα.

Με το Νίκο ζήσαμε πολλά χρόνια μαζί και ήμασταν σαν αδελφά γι' αυτό γνωρίζω πολλές πτυχές της γνηνικής ζωής του. Απέτυχε στο γάμο που έκανε και τη γ' γενιάς της οικογένειάς να μένει μόνος. Ήταν τίμιος, υπερβολικά φιλόδοξος και αγαπητός από όλους, οραματιστής της αληθινής αγάπης, όπως έλεγε, αλλά και ολίγον ιδιόρρυθμος τύπος. Είχε τις ιδιοτροπίες του! Όταν μιλούσε αυτός έπρεπε όλοι να τον ακουγούνται να αλλιώνει σταματούσε τη συζήτηση χαλιώνοντο! Όλοι εμείς οι φίλοι του τον έζαμε και δεν τον παρεξηγούσαμε. Τον είχαμε συνήθειο. Εγώ συγκεκριμένα τον αποκαλούσα "Κολιό". Στην αρχή αντιδρούσε και ξεπούσε σε φωνές. "Νίκο με λένε", έλεγε. Σιγά-σιγά όμως είδε πως δεν γινόταν διαφορετικά και το πήρε και αυτός απόφαση. Στην συνέχεια του αφιερώματος θα τον αποκαλώ "Κολιό" λόγω συνήθειας και μνήμης.

Το μεράκι του για τη φωτογραφία φάνηκε από πολύ νωρίς. Ίσως του κλήθηκε το μικρόβιο ο παλιός φωτογράφος και φίλος του πατέρα του κ. Μελετήρης που πέρασε από το χωριό μας προπολεμικά και άφησε ανεκτίμητο και πλούσιο φωτογραφικό υλικό (φωτογραφίες οικογενειακές, τοπία κλπ.). Στην αρχή γύρισε το 1970 και 1971 αν θυμάμαι καλά, ασχολήθηκε και με το αλάτι. Αναβίωσε πάλι αλάτι είχε στο αρχείο του τόσο από την οικογενειακή ζωή όσο και από τοπία του χωριού και της Αθήνας.

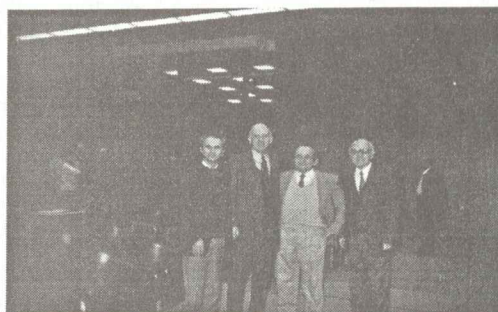
Τόσο μεγάλος ήταν η μανία του για τα τοπία του χωριού ώστε κάποια εποχή γύρω στο 1972 ή 1973, αν θυμάμαι καλά, όταν αυτός δεν μπορούσε για επαγγελματικούς λόγους να πάει στο χωριό καλοκαιριά, είπε σε μένα και τον φίλο του Κωνσταντίνου: "Θα σε δώσω τη μηχανή μου, ήταν μια παλαιού τύπου LUDITER, και θέλω τώρα που θα πάει στο χωριό να τραβήξετε διάφορα τοπία σε αλάτι". Ήταν Σεπτέμβριος μήνας νομίζω και πράγματι ο Φάνης και εγώ οργάνωσα... τις τοποθεσίες που είχαν φόντο το χωριό και αποθανάτισε τα μέρη αυτά. Πήγαμε στον Άγκο, στον Νεραϊδίω, στον Σιαμαντά, την Κνωκ κλπ.

Θυμάμαι πηγαίναμε για την Κνωκ και περνώντας το Κουτσόχρη, σε μια στροφή του δρόμου συναντήσαμε τον Γιώργο Παγώνη που έρχονταν από τη στάση του αρχιτεχνίτη και τραγουδιστή πατέρα του, του αειμνήστου μπάρμπα-Πάνου. Όλοι μαζί κατεβήκαμε στα αποκείμενα βράχια της Κνωκ για να έχουμε καλύτερη θέα το χωριό και τραβήξαμε απίθανα τοπία σε αλάτι!

Όταν ο Κολιός τα εμφάνισε και τα πρόβαλε στο μικρόνιμα ένοιωσε ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση. Σλάξ βγάλαμε και στην Αθήνα. Θυμάμαι ήταν κάποια ηλιόλουστη ανοιξιάτικη μέρα του Μαρτίου του 1972. Πήραμε και τον ανιψιό μας το Γιάννη και πήγαμε στο Σύνταγμα και τον Εθνικό Κήπο. Εκεί, στις πάπιες μας έστησε εμένα και τον Γιάννη και με φόντο τις πόλεις, ύστερα από σχολαστική τοποθέτηση, μας έβγαλε μια ωραία και φυσική πόδα.

Αυτή ήταν η αγαπημένη του και η πιο πετυχημένη φωτογραφία. Επειδή όμως την ήθελα και εγώ για να βλέπω την τούφα των μαλλιών, που είχα τότε παραπάνω, του έλεγα να μου τη χαρίσει και αυτός χαριτολογώντας απαντούσε: "Εσύ θα πληρώσεις πολλά λεφτά για να βλέπεις τα μαλλιά σου. Εδώ σε έχω".

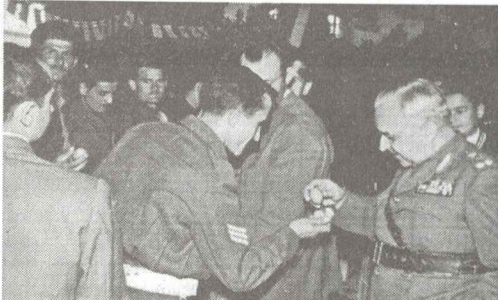
Τα αλάτι τα αντικατέστησαν οι βιντεοκάμερες και ο Κολιός ήταν μεταξύ των πρώτων που τις αγόρασε και

Εδώ ο Νίκος με τον στρατηγό ε.α. της ΕΛΑΣ κ. Χαράλ. Ζιανίκα, τον Φάνη Παπαδόπουλο και τον Πίπη Τάση, στο αντίμωμο της 29 Νοεμβρίου 1997 σε εκδήλωση της Αδελφότητας.

άρχισε να ασχολείται συστηματικά πλέον με βίντεο και λήψεις. Το μικρό διαμέριμά του στην οδό Παρθενώνος στο Κουκάκι, όπου έμενε, είχε μεταβληθεί σε φωτογραφικό και ηχοηλεκτρικό στούντιο. Εκεί περνούσε ολόκληρες ημέρες και νύχτες γράφοντας και αντιγράφοντας κασέτες που είχαν σχέση με εκδηλώσεις της αδελφότητας και με προσωπικές του.

Εκεί βρίσκουμε και εμείς καταφύγιο - Σταύρος, Σωτήρης, Γιώργος, Φάνης, Κώστας, Μακρυθανάσης, Χαριλόγης, Θανάσης, για να παίξουμε τη δηλούτη μας ή το τάβλι μας, άλλοτε σε ήρεμη και άλλοτε σε ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα. Πολλές φορές τα παρατάγαμε

Εδώ ο λοχίας Νίκος Καραγιώργης τσαουγκρίζει το παλαιό αυγό με τον Αρχηγό του ΣΕΜ υπουργό κ. Παπαδημητρίου το Πάσχα του 1960.

Στην Χρήστο Καραγιώργη στα Θεοδωριάνα, στίσιπες το 1931 από τους Μπακογιαννάους τους ονομαστούς χριστές της περιοχής. Πραγματικό στολίδι για την εποχή.

Δεν θα απαριθμήσω τις πάμπολλες κασέτες που είχε τραβήξει τόσο στην Αθήνα όσο και στο χωριό. Θα σταθώ όμως σε μερικές από αυτές που κατά τη γνώμη μου είναι οι καλύτερες, από όσες τουλάχιστον έχω στη να τις έχουν ο Γιώργος και η Φωτεινή, τους οποίους σέβονταν και υπεργαλούσε. Σε αυτούς εύρισκε στήριγμα και αγανάρι.

Από την εκδρομή της αδελφότητας στο χωριό στο γιορτή του Αγίου Πνεύματος και το τρικομμένο γλέντι που έγινε στο καφεενείο του Γ. Γεωργίου Τζαβάρου. Εκεί ο Κολιός έδειξε όλες τις ικανότητές του και σαν πραγματικά "παπαράτσι" κάλυψε το γλέντι του χωριού της μέχρι τις πρωινές ώρες. Εκεί ο Κώστας ο Κονταγιάννης μαζί με τον Σεργέι τον αστυνόμε, τον Σούλο, το Νάκη και τον Φάνη τον Γεωργιάδη - ενδεδειγμένο, οπαδό και φίλο της αδελφότητας - έδειξαν τις χορευτικές ικανότητες, αλλά την άλλη μέρα ο Κώστας είπε: "Ωχ! Μερούλα μου"... και τον είχα προειδοποιήσει!

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1996
Ο Κολιός θέλοντας να έχει κάτι το διαφορετικό στο αρχείο του με τα πρώτα χιόνια και τις βροχερές ημέρες του Νοεμβρίου πήγε μαζί με τον Πέτρο Σκουτέλα προς το Κουτσόχρη και κάπου εκεί στο ρέμα του Θά-

Νικόλαος Καραγιώργης, πάντα γελαστός, έφερε... τη ζωή μέρες τις 23-7-1999

δωρου Χαράλαμπος με το βίντεο στο χέρι, με άρχιμες καιρικές συνθήκες, αποθανάτισε τα κοπάδια των τελετών μας που φορτωμένα στα φορτηγά αναχωρούσαν βεβιασμένα για τα χειμαδιά γιατί ο καιρός είχε αγριέψει και κινδύνευε να "κλείσει" ο Σταύρος. Εκεί ο Κολιός κατέγραψε πόδες και σκηνές αρίστου κάλλους. ΜΑΡΤΙΟΣ 1997

Αποκριτική εκδήλωση μελών της Αδελφότητας στην Ταβέρνα του φίλου και συγχωριανού μας Κώστα Χαλδίου στα Ταμπουρά του Πειραιά. Ο Κώστας και η Αντωνία έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό για να απομακρύνουν και τα εδωμάτια: αρνί-κατσικά στο φούρνο, πεκάντικους μεζέδες κλπ. που ήταν και προσφορά τους. Το γλέντι δεν άργησε να σπείρει και όλα μαζί, με πρώτους και καλύτερους τον Κώστα και την Αντωνία έφθασε στο κατακόρυφο, πραγματικό ξεσπάσμα. Ο Κολιός όπως πάντα παρών και με την κάμερά του ε-ποθανάτισε τις φάσεις από όλες τις μεριές της ταβέρνας αθρόμβος και μεθοδικά. Την παράσταση ανέψαν η Αλίκη του Σταύρου και η Άννα του Νίκου με τις απίθανες αποκριτικές αμφιέσεις τους. Ήμουν και εγώ εκεί... κάποιος παρεμβάσει.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1997
Στο κοσμικό κέντρο του ΦΩΤΙΟΥ στην Αθήνα "ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΩΡΙΟ". Μια φιλική συντροφιά αποτελούμενη από μέλη της αδελφότητας συγκεντρώθηκαν εκτακτα και γλέντησαν μέχρι πρωίας. Ο Κολιός έδωσε το παρόν και πότε από το πατάρι και πότε από την πίστα του κέντρου κάλυψε το γλέντι και αποθανάτισε τόσο τα καταπληκτικά δημοτικά τραγούδια του κ. ΦΩΤΙΟΥ και της κομπανίας του, όσο και τις απίθανες χορευτικές ικανότητες του Σταύρου και της Άννας.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1998 - αν θυμάμαι καλά
Ο Κολιός έμεινε πολύ "πίσω" στο χωριό. Το χιόνι είχε σκεπάσει τα πάντα και έφθασε και μέσα στο χωριό. Την εποχή εκείνη βρίσκονταν στο χωριό ο "Μάρκος" με την "Ανάγνωστο" (Βαγγέλης Κοντογιάννης - Γιώργος Σκουτέλας). Τους πήρε μαζί του και εφοδισμένοι με τον κατάλληλο εξοπλισμό έφθασαν στα λάδο. Ο Κολιός έβρισκε πάντα τη λύση και την άλλη μέρα να είμαστε πάλι εκεί!

Χρήστος Γ. Καραγιώργης. Έζησε πολλά χρόνια στην Αμερική. Γεννήθηκε το 1922 και πέθανε στην Άρτα το 1995.

Τη μέση γιατί κάποιος τολμούσε να κάνει το μοιραίο λάθος. Ο Κολιός έβρισκε πάντα τη λύση και την άλλη μέρα να είμαστε πάλι εκεί!

Τελεία κασέτα ήταν αυτή που τραβήξε κατά την πρόσφατη εκδρομή της αδελφότητας στο χωριό και πάλι στην γιορτή του Αγίου Πνεύματος. Το γλέντι έγινε στο νέο Ξενοδοχείο του χωριού μας "Το Αλώνι" της κ.σ. Ιουλιέτας Λάκκα-Τζαχρήστου. Από ότι έμαθα - νωρίς δεν ήμουν παρών - ο Κολιός δεν ήθελε να τραβήξει νωρίς διασκεδασμένους προφανώς γιατί δεν θα έφθασε στο νέο Δ.Σ. της Αδελφότητας. Όταν όμως ο Σταύρος τον προσφώνησε και εξήρε το έργο του, αμέσως σηκώθηκε και εν μέσω χειροκροτημάτων και επευφημιών ο Κολιός έδωσε ρεσπάλ λήψεως! Ίσως επειδή θα ήταν και το τελευταίο του!

Πολλά μπορούσε να προσφέρει ακόμη. Έφανε όμως πολύ νωρίς. Από ότι γνωρίζω είχε πρόθεση από αυτό το "υλικό" σε ότι αφορά τοπία και πρόσωπα της αδελφότητας να δωρίσει στην αδελφότητα. Ίσως είχε τώρα προηγουμένως έστω και μετά θάνατον να εκπληρώσει η επιθυμία του αυτή.

Για να συγκεντρώσει ο Κολιός όλο αυτό το υλικό, κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες μη φειδόμενος και απίστευτων, χρημάτων, και προσωπικών απολαύσεων. Δεν είχα ξεχωρίσει στιγμή στην εφημερίδα μας που το περιοδικό "ΠΑΠΑΡΑΤΣΙ" κάλυψε το γλέντι του χωριού της μέχρι τις πρωινές ώρες. Εκεί ο Κώστας ο Κονταγιάννης μαζί με τον Σεργέι τον αστυνόμε, τον Σούλο, το Νάκη και τον Φάνη τον Γεωργιάδη - ενδεδειγμένο, οπαδό και φίλο της αδελφότητας - έδειξαν τις χορευτικές ικανότητες, αλλά την άλλη μέρα ο Κώστας είπε: "Ωχ! Μερούλα μου"... και τον είχα προειδοποιήσει!

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1996
Ο Κολιός θέλοντας να έχει κάτι το διαφορετικό στο αρχείο του με τα πρώτα χιόνια και τις βροχερές ημέρες του Νοεμβρίου πήγε μαζί με τον Πέτρο Σκουτέλα προς το Κουτσόχρη και κάπου εκεί στο ρέμα του Θά-

ΠΗΛΗΣ Γ. ΤΑΤΣΗΣ

Έναρξη Σχολικής χρονιάς

Στις 13-9-1999 έγινε η έναρξη της σχολικής χρονιάς στο δημοτικό Σχολείο Θεοδωριανών με τον καθιερωμένο αγιασμό.

Τα οκτώ (8) παιδάκια όλα και όλα με τον καινούργιο δάσκαλό τους άρχισαν το διδακτικό έργο της νέας χρονιάς.

Στον αγιασμό παραβρέθηκαν ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γ. Λάππας, ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Βασίλειος Μακρυθανάσης και μερικές μητέρες των μικρών μαθητών.

Όταν τελείωσε ο αγιασμός και μετά τις ευχές του Παπαθωμά και του Προέδρου της Κοινότητας για καλή χρονιά, ο Πρόεδρος της Αδελφότητας, δάσκαλος κι αυτός, ευχήθηκε στα μικρά παιδάκια να περάσουν τη σχολική τους χρονιά με υγεία και πρόοδο στα μαθήματα.

Έδωσε στο τέλος από ένα μικρό φιλοδώρημα σ' όλα τα παιδάκια (και σε μερικά νήπια) που το μέλος της Αδελφότητας κ. Μαρία Ντζιζούνη πρόσφερε (70.000) στη μνήμη της θείας της και άλλους δασκάλους του χωριού μας, δεικνύοντας Αθανασίας Στεργίου-Χάκα.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

ΕΔΡΑ: ΑΓΙΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στη Γενική Συνέλευση που έγινε στην Άγναντα, την 1η Αυγούστου 1999, αναπτύχθηκε ένα γνημικός και πλούσιος προβληματισμός πάνω στους στόχους, τις προοπτικές και το πλαίσιο δράσης της Εταιρείας.

Η Γενική Συνέλευση εξέλεξε και το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο, του οποίου η σύνθεση είναι η εξής:

Μηριασούλης Νικόλαος, Πρόεδρος, τηλ.: 031-739.111
Στάμος Λαμπρινή, Γεν. Γραμματέας, τηλ.: 031-276.923
Νικόλαος Ευθύμιος, Ταμίας, τηλ.: 0681-75.463

Φίλος Στεφάνος, Έφορος, τηλ.: 01-7652.452
Παπακίτσος Χρήστος, μέλος, τηλ.: 01-5722.020
Γιαννάκης Γεώργιος, μέλος, τηλ.: 0651-21.231

Καραβασίλης Σωτήριος, μέλος, τηλ.: 0651-26.678
Στέλιος με μια θερμή πρόσκληση σε κάθε Τζουμερκιώτη, αλλά και κάθε συμπατριώτη της μας της ευρύτερης περιοχής: Το έργο της διάσωσης και προβολής του λαϊκού μας πολιτισμού, της γλώσσας και της τοπικής ιστορίας, άρχισε.

Όσοι επιθυμείτε να συνεισφέρετε, να συμπαράτε ή να συνεργαστείτε με όποιον τρόπο, επικοινωνήστε μαζί μας. Επίσης, όσοι κατέχετε αντικείμενα λαογραφικού ενδιαφέροντος ή ντοκουμέντα ιστορικής σημασίας (αρχαία, έγγραφα, αλληλογραφία) ή γνωρίζετε πληροφορίες σχετικά μ' αυτά, ελάτε σε επαφή και συζητήστε με το Δ.Σ. ή οποιοδήποτε μέλος της Εταιρείας.

Με θερμούς πατριωτικούς χαιρετισμούς
Ο Πρόεδρος
Μηριασούλης Νικόλαος
Γεν. Γραμματέας
Λαμπρινή Στάμος

Καλό ταξίδι, αγαπητέ Κολιό. Θα σε θυμάμαι για πάντα.

Καλό ταξίδι, αγαπητέ Κολιό. Θα σε θυμάμαι για πάντα.

Καλό ταξίδι, αγαπητέ Κολιό. Θα σε θυμάμαι για πάντα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ: ΤΑΚΗΣ ΒΕΝΤΙΣΤΑΣ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΟΥ ΕΒΑΛΕ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Συνέντευξη στον Βασίλη Μακρυθανάση

Οι οι χρηματίσαντες πρόεδροι στην Κοινότητα Θεοδωριανών πρόσφεραν και συνέβαλαν, ώστε το χωριό μας να αναπτυχθεί και να προοδεύσει, ανάλογα με τις δυνατότητες και την κρατική συνδρομή.

Αυτός όπως που κατά τη γνώμη μας συνέβαλε περισσότερο ώστε να θεθούν οι βάσεις για τη σωστή ανάπτυξη είναι ο τέως Πρόεδρος κ. Χρήστος (Τάκης) Μιχαήλ Βεντίστας.

Ο Τάκης Βεντίστας γεννήθηκε στα Θεοδωριάνα το 1933 από αγρότες γονείς. Έμαθε τα πρώτα γράμματα στο σχολείο των Θεοδωριανών και αλλού. Ασχολήθηκε με διάφορες εργασίες και διέπρεψε κυρίως στην οικοδομή ως εργολάβος οικοδομών.

Η μεγάλη του αγάπη για τα Θεοδωριάνα, αλλά και η κοινωνικότητα και η εκτίμησή του μεταξύ των συγχωριανών τον ώθησαν ώστε να ασχοληθεί με την πολιτική.

Πρώτη φορά εξελέγη στο συνδυασμό του Προέδρου Βασιλείου Τζουβάρα το 1974 και ήταν Αντιπρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου όλης της τετραετίας 1974-78.

Ως Αντιπρόεδρος, βοηθώντας και αναπληρώνοντας τον Πρόεδρο, όταν για επαγγελματικούς λόγους απουσίαζε από την έδρα, συνέβαλε ώστε να λειτουργήσει σωστά το Κοινοτικό Συμβούλιο και να προωθηθούν αρκετά έργα, τα σπουδαιότερα, εκ των οποίων ήταν η διάνοιξη του δρόμου Πλατεία - Σχολείο και η ανέγερση του Δημοτικού Σχολείου.

Στις εκλογές του 1982 ηγήθηκε συνδυασμού και εκλέχθηκε Πρόεδρος για την τετραετία (1982-1986). Η προσφορά του στην Κοινότητα ήταν τόσο σημαντική ώστε και στις επόμενες εκλογές του 1986 εκλέχτηκε και πάλι ο συνδυασμός του από το εκλογικό σώμα και χρημάτισε πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου και κατά τη νέα τετραετία 1986-1990.

Κατά την οκταετία που διακυβέρνησε την Κοινότητα μας ο Τάκης Βεντίστας, τέθηκαν οι σωστές βάσεις σημαντικών αναπτυξιακών έργων, πολλά των οποίων τελείωσαν εντός της οκταετίας. Τα σημαντικότερα από τα έργα αυτά είναι:

Α. Η διάνοιξη των δρόμων μέσα στο χωριό όπως:
1. Πλατεία Αγίου Νικολάου Κούφια - Παλαιχώρα.
2. Τάβλα - Χαϊδέικα.
3. Τάβλα - Σβάρρα.
4. Τάβλα - Άγιο Αθανάσιο.
5. Τσιώλη - Παπαντζικέικα - Σκουτελείκα - Τσιρογιάννη.
6. Στη δική του Προεδρία και με χρήματα του Συνεταιρισμού (επί προεδρίας Κ. Ζώνη) διανοίχτηκε ο δρόμος Σκουροπά-νου - Καραμέτσιου.

1. Το χωριό μας δεν είχε Κοινοτικό Κατάστημα και το Κοινοτικό γραφείο στεγαζόταν κατά καιρούς σε όχι κατάλληλους χώρους. Παρά τις αντιφάσεις μερικών συγχωριανών μας, ο Πρόεδρος Τάκης Βεντίστας με το Συμβούλιο του ανήγαγε το σημερινό μεγαλοπρεπές Κοινοτικό μέγαρο πολλαπλών χρήσεων, εντός του οποίου στεγάζεται το Κοινοτικό γραφείο.

2. Διαμορφώσε και επιστρώσε την κεντρική πλατεία με ειδικές πλάκες, έκτισε τον ωραίο πέτρινο περίγυρο της, έφτιαξε την περικάλυπτη λιθόκτιστη βρύση και τις ωραίες σκάλες και περιέφραξε την πλατεία με ωραία κάγκελα. Έτσι μέσα στα άλλα στολίσια, το χωριό μας σήμερα έχει να επιδείξει στους ξένους και ντόπιους επισκέπτες, την ωραία πλατεία του που μαζί με τον μεγαλοπρεπή και τον πολυάνομβρο πλάτανο αποτελούν τον καρότο του χωριού.

3. Αποφασίστηκε από το Κοινοτικό Συμβούλιο και ξεκίνησαν οι εργασίες τοποθέτησης αναμεταδότη για το συνδρομικό κανάλι τηλεόρασης SUPER SPORT στη θέση Καραούλι.

4. Από την ΚΟΣΜΟΤΕ άρχισαν οι εργασίες τοποθέτησης αναμεταδότη στη θέση "ΣΤΑΥΡΟΣ" και μέχρι τα Χριστούγεννα υπολογίζεται να λειτουργήσουν και στα Θεοδωριάνα κινητά τηλέφωνα της παραπάνω εταιρείας.

5. Συνεχίστηκε οι εργασίες για την ολοκλήρωση του Κοινοτικού Καταφύγιου στη θέση "ΛΑΚΚΟΣ".

6. Στην τοποθεσία "Αιβάδα" κατασκευάστηκε από την Κοινότητα πίστα για απογείωση και προσγείωση μοτοσφαιρικών (μχανοκίνητων αετών).

Β. Επαρχιακό - αγροτικό δίκτυο
Επί των ημερών της Προεδρίας του Τάκη Βεντίστας έγιναν:
1. Η διάνοιξη του δρόμου Σκουροπά-νου - Καραγιώργη - Παναγία - Γέφυρα - Αγία Τριάδα.
2. Ο αγροτικός δρόμος Βρυζοκάλαμο - Κάτω Κωστήλατα μέχρι Βιστόλι.
3. Η πρώτη και μοναδική ασφαλτός του κεντρικού δρόμου από ρέμα Παπαχρή-στου μέχρι Σταύρο.
4. Η διάνοιξη δρόμου από κεντρικό οδικό δίκτυο μέχρι Καραούλι και κατασκευή οικήματος για την τοποθέτηση μηχανή-ματων τηλεοπτικών καναλιών.

Γ. Κοινοτικό Κατάστημα - Πλατεία - Βρύση - Σκάλες

1. Αντικατέστησε τους αγωγούς από τοιμεντομαϊνάντο του δικτύου ύδρευσης από τις πηγές (Κρανιές) μέχρι την πλατεία Αγίου Νικολάου με αγωγούς πλαστικού, υγεινούς.

ΑΝΤΑ ΣΚΟΥΤΕΛΑ: ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΘΛΗΤΡΙΑ

Η πρωταθλήτρια και κυπελλούχος ομάδα του χαντ μπόλ Αναγέννηση Άρτας. Με το νούμερο 3 η Άντα Σκουτέλα.

Το χωριό μας είναι υπερήφανο για την διεθνή μας αθλήτρια του χαντ-μπολ γυναικών της ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ που δοξάζει και προβάλλει το χωριό μας και ιδιαίτερα την πόλη της Άρτας. Είναι η αθλήτρια που διαθέτει δύναμη, ταχύτητα και πάθος, σκοράρει εύκολα χάρις των προσόντων της και του καλογυμνασμένου σώματός της, που καταδεικνύουν την σκληρή δουλειά και τις θυσίες της για το άθλημα.

Θέλω να επισημάνω εδώ πως ένα παιδί που θα φθάσει σε ηλικία να προετοιμαστεί για διακρίσεις ατομικές ή ομαδικές, πρέπει να στερηθεί όχι μόνο την οικογένειά του αλλά και πολλά από τις απολαύσεις της ζωής του. Είναι υποχρεωμένο να προπονείται εντατικά και να ηγαιονόχρεται συνεχώς σε ταξίδια για τους αγώνες.

Ο καημός όμως της μάνας είναι ότι θέλει το παιδί της κοντά της. Όταν λείπει τον μετράει βρόχο βρόχο που λείει και το τραγουδι. Γι' αυτό η Χαρούλα, η μάνα της, είχε τον καημό της Άντας που με τις σκληρές προπονήσεις και τους αγώνες δεν έμεινε σχεδόν ποτέ κοντά της.

Βέβαια όταν έρχεται η επιτυχία τα συναισθήματα αλλάζουν. Βλέποντας την επιτυχία αισθάνεται υπερήφανη. Από την μια το παιδί και από την άλλη ο θρίαμβος, πολύ δύσκολο το έργο του γονιού που πρέπει να κρατάει ισορροπίες. Το ίδιο ισχύει για όλες τις μάνες των κοριτσιών που αγωνίζονται στην Αναγέννηση.

Η Άντα έκλυε από μικρή στον Αθλητισμό, καθόταν με τις ώρες στην τηλεόραση και παρακολουθούσε γυμναστική και αγώνες. Ήταν ένα μικρό διαβολάκι. Στο δρόμο έτρεχε συνεχώς, και όπου έβλεπε τοίχο ή δέντρο σκαρφάλωνε.

Η Αναγέννηση συνεχίζοντας την θριαμβευτική της πορεία, πήρε για 5η συνεχή χρονιά το πρωτάθλημα και για 2η συνεχή χρονιά το Κύπελλο Ελλάδος.

Συχαρητήρια

Σ.Σ.

ΠΑΝΟΣ ΒΕΝΤΙΣΤΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΗΣ ΟΡΕΙΒΑΤΗΣ ΤΩΝ 6.000 ΜΕΤΡΩΝ

Γράφει ο
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΣΕΛΟΥΡΗΣ

Πρωτόγνωρη ήταν η εμπειρία που έζησε ο Θεοδωριανής ΠΑΝΟΣ ΒΕΝΤΙΣΤΑΣ όπου με τη δύναμη του Θεού αλλά και με φοβερά αποθέματα ψυχικής και σωματικής δύναμης, κατάφερε μετά από ανάβαση 15 ημερών, να φθάσει στα 6.000 μ. υψόμετρο του όρους ΠΑΜΙΡ βόρεια των Ιμαλάων στη χώρα Κιργιζιστάν.

Η αποστολή του ΣΕΟ Αθηνών αποτελούνταν από 3 γυναίκες και 11 άνδρες. Με φοβερά αντίθετες συνθήκες χωρισμένοι σε 2 ομάδες, οι ορειβάτες αντιμετώπιζαν κακοκαιρία - χιόνια - επικίνδυνα σημεία και κρυφά ανοίγματα στον παγετώνα. Στην κατασκήνωση βόσης 14 ορειβάτες σύμφωνα με τις μαρτυρίες του Παναγιώτη, καταφέρναν να στήσουν 3 κατασκηνώσεις στα 4.400 μέτρα και στα 5.300 μέτρα και την Τρίτη στα 6.100 μέτρα. Οι ορειβάτες ανεβοκατέβηκαν αρκετές φορές για εγκλιματισμό και προώθηση υλικών και τροφίμων. Μεγαλύτερα προβλήματα για τους ορειβάτες η εξάντληση, η αλλαγή της ψυχολογίας, οι ι-

σχυροί πονοκέφαλοι - ζαλάδες, τα αναπνευστικά και ο φόβος για το άγνωστο, αλλά και η αγωνία για τις ασθένειες του υψόμετρου (πνευμονικό οίδημα ή εγκεφαλικό).

Η δύναμη του μυαλού, θεωρεί ως το πιο σημαντικό στοιχείο ο Παναγιώτης Βεντίστας, για την επίτευξη του στόχου, όπου πολλές φορές ξεπερνάει όλα τα όρια. Η κατάκτηση όμως του στόχου, μας λείει ο Παναγιώτης φέρνει αυτόματα τη φοβερή ικανοποίηση, αλλά και τη σκέψη ότι μπορείς να κάνεις σοβαρά πράγματα στη ζωή.

Η αποστολή του ΣΕΟ ξεκίνησε στις 22 Ιουλίου και περατώθηκε στις 14 Αυγούστου και χρειάστηκε αρκετή προετοιμασία, ψυχική και σωματική, όπως μας είπε ο Παναγιώτης. Το δικό μας άνθρωπο συναντήσαμε με τα 15 Αύγουστο στο χωριό μας τα Θεοδωριανά, γερό, δυνατό, αντικρίζοντας τα δικά μας υψόμετρα και τα οποία σίγουρα είναι παιχνιδάκια για τον Παναγιώτη.

Ο Σύλλογος Χιονοδρόμων Ορειβατών Θεοδωριανών εύχεται όλο ψηλά ανεβάσματα στον Παναγιώτη.

Σ.Χ.Ο.Θ.

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Του ΠΕΤΡΟΥ ΣΠ. ΣΚΟΥΤΕΛΑ

Καλό ήταν και το φετινό πανηγύρι το 15 Αύγουστο στο χωριό αλλά φτωχότερο όμως του περυσινού.

Τρεις όλοι κι όλοι οι φουστανελάδες στο χορό κι οι κοπελιές με τις τοπικές στολές. Κι οι εκτελεστές του παραδοσιακού μας χορού "ΔΙΠΛΟΚΑΓΓΕΛΟ" λιγότεροι από πέρυσι, δεν έκλεινε ο γύρος στο χώρο της πλατείας.

Και σκέφτηκα - "Τι να φταίει άραγε; Μήπως το ξέφτισμα της παράδοσης; η ακρίβεια της ζωής; οι απώλειες συμπατριωτών μας στο χρόνο που πέρασε; μήπως η οργάνωση; ή κι όλα μαζί;" Τις οίει!

Ας φροντίσουμε, λοιπόν, κι ας ελπίσουμε του χρόνου να πάμε καλύτερα.

Πάντως το παιδομάτι ήταν μπόλικο στο χορό (καλό σημάδι) και το σκουπιδομάτι στην πλατεία (κακό σημάδι - που μας βαραίνει όλους!).

Μπόλικοι, όμως, ήταν κι οι κουμανταδόροι του χορού και μάλιστα γραφικοί και πιστοί στο πόστο τους. Με τη βλάχικη σκούφια στραβά στο κεφάλι, τη κόκκινη μαντζουράνα με βασιλικό στ' αυτή, με τη μακριά σιδηρόκλιτσα στ' ένα χέρι και τ' άλλο να αικρείται στον αέρα, κάνουν καλό κουμάντο κι ο χορός καλά κρατούσε... μέχρι το ηλιοβασιλέμα! Κι άκουγες απ' τα στόματα των χορευτών:

"Ο Ήλιος βασιλεύει κι η μέρα σύνεται! Κι ο νους μου από τ' εσένα δεν συμμαζώνεται..."

Και επαναλαμβάνονταν από τη κομπανία των μουσικών οργάνων με τ' αγαπημένο μας αθάνατο κλαρίνο!

Ωραίες, λοιπόν, στιγμές μελωδικές, πανηγυρικές, αλησμόνητες...

Ας τις ζούμε τουλάχιστο κάθε χρόνο μια φορά, εκεί πάνω στη μικρή πατρίδα, που τόσο την αγαπούμε και τη νοσταλγούμε όλοι μας.

Πέρυσι έγραφα για τη χαρά που νιώσαμε με την πρώτη πτώση της ασφάλτου μέσα στο χωριό κι έφτασε μέχρι το ποτάμι (που μου θυμίζει μια παιδική τέτοια χαρά ποινιώμα με την πρώτη πτώση του χιονιού μέσα στο χωριό τα χρόνια εκείνα...).

Κι ευχόμουν, λοιπόν, πέρυσι "του χρόνου η ασφαλοποίηση τ' αμαξιτού δρόμου (ΑΘΑΜΑΝΙΟ - ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ) να φτάσει τουλάχιστο μέχρι τη "Ράχη του Σταυρού" με τον αργό ρυθμό που πάει. Φέτος, λοιπόν, ρίχτηκε πέρα απ' το ποτάμι στον ισόδρομο στο "Κουτσόχερι" κι έφτασε αίσως μέχρι του "Παπαρχαγγέλου" τ' αρχίζει η ανηφόρα για τη "Ράχη του Σταυρού". (Και να λέμε και του στραβού το δίκιο!) Έγινε ένας δρόμος φαρδύς-πλατύς με καλές προδιαγραφές και προοπτικές.

Κι έμαθα δε, ότι τα υπολειπόμενα της ασφάλτου 10-12 χλμ. θα καλυφθούν μέχρι το 2005! Μας δίνουν, λοιπόν, τράτα για τη στρατιά για ευχές και παρακάλα.

Και θα μας πουν "ΤΟ ΚΑΛΟ ΠΑΓΜΑ ΑΡΓΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ!"

(Τι σούνα, λοιπόν, αυτές οι παροιμίες του Λαο-τζίκου ΝΤΙΠ σου βγαίνουν αληθινές!...)

Ας είναι, μας πήραν χαμπάρι ότι έχουμε και υπομονή "γαϊδουρήνη"! "DUM SPIRO SPERO" λοιπόν, που κληρονομήσαμε απ' τους Λατίνους.

Αξέχαστο θα μου μείνει το σούρουπο της 5 του Οκτώβρη '99 στο χωριό, που ένα ξένο μεγαλοκόπαδο γιδοπροβάτων πέρασε μέσα απ' το χωριό. Κι όλοι οι κάτοικοι βγήκαν από τα σπίτια τους και τους καφεενέδες για να ι-δούν και να χαρούν κι άλλοι να θυμηθούν το παλιό ξεκίνημα των βλάχων χ' νοτιοανατολικά για τα χεϊμαδιά τα παλιά τα χρόνια.

Κι ήταν μεγαλόπρεπο, πιστό παραδοσιακό το πέρασμα στο μεσοχώρι.

Ένας γεροδεμένος μεσήλικας τσοπάνος με τόνα χέρι κράταγε τη γκλίτσα και με τ' άλλο τράβαγε ένα μούλαρι φορτωμένο με δυο νεγμάτα ριγωτά σακιά, με κρεμασμένα τροβάδια κι απανωσά-μαρα ριγμένους βλάχικες κάπες.

Και τον ακολουθούσαν τα γκιόεμα, με τα βαριά κυπριακόδυνα που σαν κνήμη πάταγο: κριάρια μεγαλόσωμα, με κέρατα στριμμένα τον ανήφορο, κι ανάμεσα τραγιά με δίγλωσσα κύπρια που χτύπα-αν σαν μικρές καμπάνες. Ακολουθούσαν τα γι-δάρια και τα προβάτάρια (ένα ατέλειωτο μα-κρουνάρι) κι ανάμεσα και στα πλάγια κάπ σκυλιά - μαντρόσκυλα - οι φύλακες του κοπαδιού.

Δύο τσοπάνοι στο τέλος του κοπαδιού σιαλάγα-αν αυτά τ' αργοπορούσαν κι οι μανάδες με τα πρόωρα γενετούρια από κοντά και με κάνα δυο που κούτιναν τα καμηνούλια.

Την άλλη μέρα που ταξίδευα, τους συνάντησα

την πλαιγιά, στο "Σταυρό" μ' απλωμένο το κοπάδι στην πλαγιά να βόσκει και τους έπιασα κουβέντα.

- "Είμαστε -μούπε ένας- απ' το Μεσόπυργο Άρτας και ξεκαλοκαίρισαμε στα βοσκοτόπια Πα-χτούριου, και τώρα πάλι με τα ποδάρια να ξεχ' μωνιάσουμε στ' Ανοϊξιάτικο "Καρβασαρά".

Του ευχήθηκα "Καλό χειμώνα" και μου ανταπέδω-σε τον χαιρετισμό με τα δύο τα χέρια υψωμένα.

Συνεχίστηκε και φέτος το καλοκαίρι η τσιμεντοστρώση των εσωτερικών δρόμων στο χωριό. Κι έγιναν δυο δρόμοι. Ο ένας από το σπίτι του Σφώρου και μέχρι τον ΟΧΤΟ του Καρα-γιώργη (βασιλικός εσωτερικός άξονας) και ο άλλος στην "Τάβλα" από το σπίτι του Γιαννακού και μέ-χρι τον Αϊ-Θανάση (πούχε τα κακά του χάλια).

Κι έτσι, τα στενά παραδοσιακά σοκάκια με τις σφιχτές μπαγγμένες μεγάλες πέτρες, τις διαπαρ-τες λαϊκούβες με τα λασιονέρια, τις θριαμμένες τσοκνίδες και τ' αγριόχορτα, άρχισαν να χάνο-νται τόνα μετά τ' άλλο, κάτω απ' το ραβδωτό τσι-μέντο, για την απόρροια διάβαση πεζών και τροχοφόρων. Και χαιρέσαι τώρα να αργοδιαβί-νεις και να κάνεις σεργιάνι...

Θα νάλεγα και χωρίς να κακολογώ αλλ' απλώς απορώ: Γιατί ο δρόμος στην "Τάβλα" δεν άρχισε λίγο πιο κάτω και να περιληφθεί και το κομμάτι (από το σπίτι του Θ. Νάκη μέχρι το σπίτι του Π. και Π. Νάκη - απόσταση 30 μ.), πούνα γεμάτο από λακκοβάρα φαίνεται στη φωτογραφία. Πολλοί από τους με-γάλους δεν υπάρχουν πλέον στη ζωή. Οι μικροί μαθητές έγιναν ήδη ενήλ-ικες, επιστήμονες, δημοσιογράφοι, επαγγελματίες, γονείς, και η ζωή συνε-χίζεται.

Περίοικοί μου είπαν, ότι το φαινόμενο αυτό προέρχεται από κάποιον πασιμένο σωλήνα της ύδρευσης και ιδίως όταν περνάει φορτηγό αμάξι. Κι είναι απορίας άξιον, γιατί τόσο καιρό -τουλά-χιστο- δεν αποκαθίσταται η βλάβη πούνα τόσο κραυγαλέα! Μπορεί και νάνα από τη φύση της δύσκολη! Δεν ξέρω, τι να πω!... και απορώ...

Αλήθεια π να "τρέχει" άραγε και δεν "τρέ-χει" νερό στη τεχνική βρύση που μας δώ-ρισαν πάνω στον Αϊ-ΘΑΝΑΣΗ;

Μήπως επειδή υπάρχει κι άλλη κοινοτική βρύσουλα στον ίδιο χώρο; Τότε γιατί χτύπησε ε-κεί κοντά και υδροδοτήθηκε για λίγο και πάλι στέρεψε;

Πάντως έξη χρόνια τώρα στέκει μαρμαρωμένη και στερημένη τ' αγαθού του Θεού! Και σαν αλέ-λευκη που είναι, μοιάζει με περιλυπη νυφούλα! Στέκει, όμως, σαν "ΠΗΓΗ" σχολίων κι όχι κολα-κευτικών...

Θάπρεπε να την έχουν συνδέσει με λίγο νεράκι από το υδρευτικό δίκτυο που περνάει από εκεί κοντά και το οποίο μάλιστα από πέρυσι έχει ε-μπλουτιστεί!

"Γιατί πριν, λέγαν ότι το καλοκαίρι υπάρχει πρό-βλημα λειψυδρίας στον ΑΓΙΑΝΩ ΜΑΧΑΛΑ". Αλλά κι αν ακόμα, παρά τον εμπλουτισμό, υφίσταται τέτοιο πρόβλημα, θάπρεπε να τη μεταφέρουν την όμορφη αυτή βρύσουλα (πόχει και παραδοσιακό σχήμα) σε κάποιο χαμηλότερο σημείο μέσα στο χωριό, όπως κάνουν (και καλά κάνουν) με μια άλλη τέτοια βρύσουλα άλλου χωριού.

Κι έτσι, μπορεί να σου πει ο άλλος: "ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΔΥΟ ΣΤΑΘΜΑ" για τους ΔΩΡΗΤΕΣ ΜΑΣ!... Τέλος, όπως και νάχει το πράγμα, δεν δι-καιολογείται να στέκει μια τέτοια βρύση δίπλα στο περικαλλές παρεκκλήσι ΔΙΧΩΣ ΝΕΡΟ ΤΟΣΟ ΚΑΙΟΙ!...

Ύστερα από τις νεροποντές του Σεπτέμ-βρη, γελαστός πήγχε ο Οκτώβρης στη χλω-ρίδα. Και συνεχίστηκε ένας καιρός ξηρός και ζε-στός που θυμίζει Αύγουστο!

Αν και πολλοί επιθυμούσαν και μια ευεργετική βροχή για τα "πρόματα". Κατακάθαροι, λοιπόν, οι στεφανώτοι μας ορίζοντες νύχτα-μέρα, έντονη η αστροφεγγιά και λαμπρός και ζεστός ο ήλιος στη μικρή του τροχιά (απ' το "Καπροβούνι" μέχρι την "Κωσμηλάκη").

Και πολλοί ολημερίς ξεχύνονταν στις κοντινές και μακρινές εξοχές, για να χαρούν το ηλιόλα-μτρο της ημέρας και να μαζέψουν κρένα, καρύ-δια και λίγη όψιμη ρίγανη.

Και θυμηθήκαμε οι παλιοί και εναξήσαμε το "ιμπεριμέκι" που κάναμε στις ραβδισμένες καρ-γιές (πούταν μιλιούνια) και γεμίζαμε περιχάρ-τες τσέπες και κόφρηνα από γερές και κοφινές "κοκό-σες" και σε κάποιο απόκομο ισοτόπο θα στήνα-με τα "ζουβαργάκια"...

Κι είχαμε φέτος μεγάλη σοδειά απ' τ' αγροτικά μας προϊόντα: κρένα, καρύδια, κορόμηλα, γρέ-τζιλα και ρίγανη, αλλά για ντόπια όμως κατανά-λωση.

ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ
ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ

Τα παλιότερα χρόνια στα Θεοδωριανά υπήρχαν οι αργαλειοί στις δόδες τους. Οι γυναίκες έπαιρ-αν τα μαλλιά από τα πρόβατα, τα έπλεναν, τα λα-νάριζαν, τα έκαναν τλούπες, τα έγνεθαν και τα έ-καναν νήμα (γνέμα) και τα έβαζαν στους αργαλει-ούς και τα ύφαιναν ανάλογα, κατασκευάζοντας τα περιφήμα χοντροκούτια-φλοκάτες, μαντινιές, χε-ράμια, τάπητες κλπ., αλλά και τα καφασωτά δίμιτα με τα οποία έφτιαχναν φουστάνια, σακάκια, παντε-λόνια. Υφαιναν επίσης τσόλια, σπαλέτα, ύφασμα για κάπες και κοντοκάπια, τόσο απαραίτητα για την τοπική ζωή.

Σήμερα όλα αυτά αποτελούν αναμνήσεις. Στη φωτογραφία η Κων/νία Χρ. Σαμέντζα γνέθει την τλούπα και γεμίζει το δρόαχτι με νήμα για να φτιάξει την προίκα των κοριτσιών της.

28 Οκτωβρίου 1967.

Μαθητές του Δημοτικού Σχολείου με εθνικές εν-δυμασίες με τους δασκά-λους τους και τους κατόι-κους γιόρτασαν την εθνι-κή επέτειο. Φαίνεται όμως ξεκάθαρα στα πρόσωπα όλων η πίκρα και η δυστυχία που άφησε ο κα-ταστρεπτικός σεισμός της 1-5-1967. Το διδακτήριο κατέρρευσε. Τα μαθήματα γίνονται στο ξύλινο στέγαστρο που επί τέλους στήθηκε στην πλατεία, ελλείψει άλλου χώρου, χωρίς πόρτες και παρά-θυρα, όπως κατακάθαρο φαίνεται στη φωτογραφία. Πολλοί από τους με-γάλους δεν υπάρχουν πλέον στη ζωή. Οι μικροί μαθητές έγιναν ήδη ενήλ-ικες, επιστήμονες, δημοσιογράφοι, επαγγελματίες, γονείς, και η ζωή συνε-χίζεται.

Στη φωτογραφία εικονίζεται ο Γρηγόριος Κο-ντινιώτης που σε ηλικία 16 χρονών άφησε την γενετήριά του τα Θεοδωριανά και πήγε, όπως και πολλοί άλλοι, στην Αμερική για καλύτερη ζωή.

Εργάστηκε σκληρά 18 ολόκληρα χρόνια, αλλά ο καημός για την πατρίδα τον έκανε να αφήσει την Αμερική και να επιστρέψει στην ποθητή πα-τρίδα.

Παντρεύτηκε την Σπυριδούλα Απ. Σιώκη και έ-καναν 6 παιδιά. Την Τούλα, το Φώτη, το Βαγγέλη, τον Κώστα, την Ελένη και το Γιώργο.

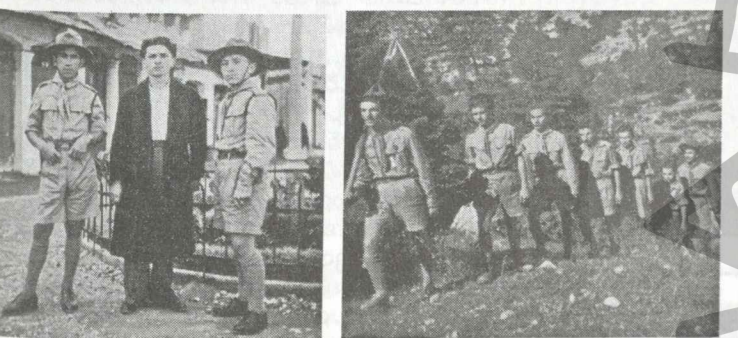
Ήταν άνθρωπος κοινωνικός, φιλοπρόδοτος και αγαπούσε πολύ το χωριό του. Με επιστάση του ίδιου κτίστηκε το ωραίο καμπαναριό που έχει σήμε-ρα ο ενοριακός μας Ναός του Αγίου Γεωργίου.

Πέθανε όμως στις 6-8-1944, μετά από βασανιστήρια στα φριχτά χρόνια του εμφυλίου, σε ηλικία 55 χρονών και δεν πρόφτασε να καμαρώσει τα παιδιά του που σήμερα όλα είναι νοικοκυρεμένα.

Στη φωτογραφία είναι ο Θεόδωρος Χρ. Μα-τινέλλος (μπάρμπα Θεόδωρος) γνήσιος Θεωδω-ριανής μέχρι το φριχτό από τις καιρικές συνθήκες θάνατό του. Πέθανε από πανιγιά στα βαθιά γεράματα του, όταν με το μούλαρι του μετέφερε φουσκί στο χιονισμένο χωράφι του στο Καπαρέλι. Δεν πρόλαβε να εφεροτώσει το μούλαρι και έπεσε μοσχαπαγμένος στο χιόνι. Το μούλαρι φορτωμένο και με τις τριχίες "σβάρα" γύρισε στο χωριό χωρίς τον αγωγιάτη.

Ο Μπάμπης Θεόδωρος παντρεύτηκε την Πηνε-λόπη (Πενιά) Σαμέντζα και έκαναν έξι (6) παιδιά. Τη Χρυσάνθη, τη Μάχη, το Βασίλη, το Χρήστο, τον Παναγιώτη και τη Δήμητρα.

Με την τέχνη του καλαθοποιού, του αγωγιάτη και του αλωνιστή μεγάλωσε τη μεγάλη του φα-μίλια παραχμιάζοντας στη Λευκάδα.

Οι νέοι μας κάποτε είχαν ευχάριστες ενασχολήσεις και αγωνίζονταν για ιδανικά. Δεν είχαν τις σύγχρονες απολαύσεις. Ζούσαν χωρίς καλοπέραση και χαλάρωξη, μέσα στη φτώχεια, πείνα και μιζέρια.

Παρά ταύτα όμως οι νέοι των Θεοδωριανών τα χρόνια εκείνα τα δύσκο-λα, 1948, 1949, 1950... είχαν την καλύτερη προσκοπική ομάδα με μεγάλη δράση στην Άρτα και στα Θεοδωριανά. Αρχηγός της ήταν ο ακούρατος Σταύρος Σκουτέλας με τους εξίσου εργατικούς και προοδευτικούς υπαρ-χικούς Βασίλη Μακροθανάση και Χρήστο Σταμάτη.

Θα επιθυμούσαμε και σήμερα οι νέοι του χωριού μας με αγάπη, συνε-ργασία, φιλοπατρία και ευγενική άμιλλα να έχουν ανάλογες ενασχολήσεις.

Στην πρώτη φωτογραφία εικονίζονται οι δύο υπαρχοί της Ομάδας Χρήστος Σταμάτης και Βασίλης Μακροθανάσης και στο μέσο ο Ενωμο-τάρχης Παύλος Στεργιουλής κάτω στην Άρτα το 1949.

Στη δεύτερη φωτογραφία ο ακούρατος ενωμοτάρχης Κων/νος Δημ. Μαντέλλος με την ενωμοτία του "Χελιδόνα" ψάχνει για τόπο καταυλι-σμού, το έτος 1950 στα Θεοδωριανά.

ΒΙΒΛΙΟπαρουσίαση

ΤΑ ΔΥΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΡΗΓΑ ΣΚΟΥΤΕΛΑ

ΚΑΤΟΙΚΟΙ: ΕΝΑΣ

Ο συγγραφέας, συμμαθητής μου και φίλτατος Ρήγας Σκουτέλας με τιμήσε και με ε-γκάρδια αφιέρωση και μου α-πέστειλε τα δύο τελευταία μυθιστορήματά του, τα οποία έγραψε και εξέδωσε το 1998 και 1999 με τους τίτλους αντί-στοιχα "Ένα ζευγάρι παπού-τοια για τη μάνα μου" και "Κά-τοικοι: ένας".

Απέφυγα να τον συχαρώ δη-μοσίως και εκφράσω ευγρά-φως την, μικράν άλλωστε αξίαν έχουσαν, κρίση και γνώμη μου όταν διάβασα το πρώτο, με τη σκέψη ότι λόγω της στενότη-της και μακροχρόνιας φιλίας μας με το συγγραφέα, όσα θα έγραφα θα έφεραν το στίγμα του επηρεασμού λόγω των σχέσεων μας αυτών.

Με την ανάνηψη όμως και του δεύτερου ως άνω βιβλίου του "Κάτοικοι: ένας", παραμερί-στηκε κάθε τέτοια σκέψη και ενδοιασμός και με τις παρού-σες λίγες φράσεις μου, αφού πρώτα ευχαρίστη τον συγγρα-φέα για τη θερμή αφιέρωση του προς εμέ, συχαίρω τού-τον θερμά και εγκάρδια για το εξαιρετικό και αξιότιμο έργο του, το οποίο είναι γραμμένο σε στρωτή χωρίς ακρότητες γλώσσα, με γλαφυρότατο και πολλές εναλλασσόμενο ύ-φορ, με σπάνια φαντασία, αρί-στην πλοκήν, χωρίς περιπλο-γίες και με άριστες στη φαντα-σία και πλοκή εικόνες που κυριολεκτικά συνεπαίρνουν και απορροφούν τον αναγνώστη, τα οποία πάντα δικαίως προσ-δίδουν στο έργο τον χαρακτή-

ρη του άριστου και δικαιολογη-μένα κάνουν τον συγγραφέα υπερήφανο και του δίνουν δύ-

ναμη για περαιτέρω νέα έργα και νέες επιτυχείς εκδόσεις. ΧΡΗΣΤΟΣ Β. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Τάσση Κλαίρη

ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Του ΠΕΤΡΟΥ ΣΠ. ΣΚΟΥΤΕΛΑ

Πάνω στο γιοφυράκι που ενώνει τους δυο μαχαλάδες του χωριού μας, μέχρι πέρυσι, αν τύχαινε να διαβείς από εκεί, πάνω στη μύτη σου κι επιτάχυνες το βήμα για να το προσπεράσεις, Σ' έπαιρ-νε η μπόχα πουρχόταν απ' τα Κοινοτικά Σφαγεία πούταν στην άκρη του δρόμου. Κι ά-κουγες πολλές φορές και τις ομιλίες των ζώων που οδηγούσαν "επί σφαγής".

Κι έπρεπε να περάσουν "χρόνια και ζαμάνια!" για να ληφθεί η απόφαση της κατεδάφισης και της απομικρύνσης των και να ξεβρωμίσει ο τό-πος!

Σήμερα, όμως, όταν περνάς από εκεί, θέλεις ν' αργοδιαβάνεις και να χαζεύεις με την απλοχε-ριά της φύσης (που πρώτα τόσο στερούσαν) και με την ανθρώπινη δημιουργία για την αλλαγή του τοπίου.

- Χαίρεσαι τον "πλατανιά" στη ρεματιά, τ' αρχι-νάει πάνω απ' τα "Σωκείκια" και φτάνει μέχρι κά-τω την ποταμιά.

- Γλυκαίνει η ορασιά σου και με το νεόκτιστο κίσκι με την κοκκινωσκουφίτσα του (κεραμιδε-νιο το στέγαστρο), πούνα κτισμένο πάνω στην παλιά θέση των Σφαγείων.

- Ξεδίψας στη βαθούλητη κιάλη της πετρίνης ασπρεψής βρύσουλας (1) με τα όμορφα πεύ-κια, - πούνα, όπως γράφει: "ΔΩΡΕΑ" της συμπα-τριώτισσας με Δήμητρας Αθ. Λιούκα-Μπόμπολα στη μνήμη του συζύγου της Χρήστου.

- Αγγατείες περίχαρα την μικρή πλατεία "Τ' Αϊ-ΝΙΚΟΛΑ" που διαμορφώθηκε και τσιμεντο-στρώθηκε, με τον μαστορικό τοίχο στον όχτο και τις πέτρινες αναβαθμίσεις στο ρεματάκι με το λι-γύστο νεράκι.

Λένε, ότι θα ανατίσουν το λιγόνερι στο ρέμα και θα σχηματίζονται μικροί καταράκτες στις πέτρινες αναβαθμίσεις και τα βράδια θα φωτιζό-νται. Κι εγώ, σκέφτομαι, ακόμα, αν κάποτε ριχτεί μια τσιμεντένια πλατφόρμα κάτω απ' το γιοφυρά-κι προς τη ποταμιά κι ανάμεσα στα πλατάνια με μια σύγχρονη καφετέρια στο βάθος; Θάνα το πιο ελκυστικό και πολυσύχναστο στέκι στην καρδιά του χωριού!

Μα! θα μου πει κανείς "ΟΛΑ ΤΑΧΕΙ Η ΜΑΡΙΟΡΗ Ο ΦΕΡΕΤΣΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΕΙΠΕΙ". Και δεν ξέρουμε, βέβαια αυτά που τα λέμε σήμερα φερεττές δεν θάνα αύριο έργα ανάγκη στη χω-ρίτικη ζωή! Όπως το χιονοδρομικό κέντρο, τηλεφερίκ, ελικοδρόμιο κ.ά.;

Ποιος φανταζόταν απ' τους παλιούς αλλά κι από μας που ζούμε σήμερα, ότι αμαξέτος δρό-μος θα έκανε απ' ευθείας κι απ' το ψιλότροπο ση-μείο των βουνών μας τα χωριά Καταράκτη και Θεοδώριαν; Κι άλλα ακόμα έργα "ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΑΛΗΘΙΝΑ!" που μας καταπλήσ-σουν!...

(1) Η παραπάνω ευεργετική πράξη της συγγραφέας μας Δήμητρας με τη διδασκατή βρύσουλα, επαλήθευσε την λαϊκή ρήση: "ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΕΤΡΕΧΕ ΝΕΡΟ, ΘΑ ΞΑΝΑΤΡΕΞΕΙ".

Πράγματι, εκεί αντίκεινται και δίπλα στο ρέμα, όπως θυμόμαστε οι παλιοί, υπήρχε φυσική πηγή με μπόλικο νερό και με δυο κανάλια, η λεγόμενη "ΚΑΤΩ ΒΡΥΣΗ". (Η ΑΓΙΑΝΩ ΒΡΥΣΗ με μια ξύλινη κιάλη, ήταν στο πάνω δρόμακι που πάει για τα "Σωκείκια").

Η "ΚΑΤΩ ΒΡΥΣΗ" λοιπόν, ήταν κτισμένη με σταγόνες πέτρες σε σχήμα παραδοσιακό και με δυο πεζούλια ό-που ακουμπάγαν οι γυναίκες τις βαρέλες. Κι ήταν η πιο κοντινή φυσική πηγή στα πέπερα σπάρτα με μπόλικο νερό. Με τον καιρό, το νερό της βρύσης λιγόστεψε και το πότισμα από μια μικρή κατολισθήση σφάτρεψε γκρεμί-στηκε. Και πρόσφατα, το λιγύστο νεράκι κατακωνίστη-κε με τον μαστορικό καλλιπαστικό τοίχο που έγινε, ήταν -όπως λένε- "στραβά το κλάμ το 'φαγε κι ο γιάδαρος!".

Αλλά η φύση τιμωρεί όμως τις ανθρώπινες παρεμβά-σεις! Το καταχωρισμένο νεράκι πότε-πότε σκάει και χύνεται στο τσιμεντένιο οδόστρωμα και λιμνάζει κοντά στο προσατεντικό τοίχο. Παρά το παλιότατο έργο της διαμόρφωσης του χώρου και της αποστράγγισης κι εξοφάνσης των μισιών λακκοβών με τα λασιονέρα, που εμπόδιζαν το διάβα.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ "Η ΚΩΣΤΗΛΑΤΑ" ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΩΝ;

Εχω την βεβαιότητα ότι υπάρχει, εμφανίζεται και εκτεταμένα δρα Σύλλογος με την επωνυμία ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ "Η ΚΩΣΤΗΛΑΤΑ" ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΩΝ, ο οποίος όμως τόσο κατά την εορτή της πανηγύρεως της 15ης Αυγούστου 1999, όσον, αν ενθυμούμαι καλά, και κατά τα αμέσως προηγούμενα έτη την αυτήν ημερομηνία, δεν έκανε την εμφάνισή του και δεν συμμετείχε καθόλου στις σχετικές εορταστικές εκδηλώσεις του χωριού μας επ' ευκαιρία της πανηγύρεως, όπως τούτο επιβάλλεται φρονώ κατ' εξοχήν και κυρίως εφόσον φέρει την άνω επωνυμία και είναι Σύλλογος του χωριού μας και ως εκ τούτου δικαιούται και οφείλει να λαμβάνει μέρος στις κατ' έτος εορταστικές εκδηλώσεις της 15ης Αυγούστου και στο σχετικό πανηγύρι, στο οποίο προσέρχονται πλείστοι όσοι χωριανοί και φίλοι των Θεοδωριανών από όλα τα μέρη της πατρίδας μας, και όχι λίγοι απόδημοι χωριανοί μας και μη, για να δουν το ξακουστό χορό του διπλοκάγκελου της ξακουστής και περίφημης "ΚΩΣΤΗΛΑΤΑΣ".

Η ως άνω απουσία και μη εμφάνιση του άνω Συλλόγου, προκάλεσε, όπως ήτο αναμενόμενο, δεδικοιολογημένα δυσμενή σχόλια για το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, τα οποία, προφανώς, βλάπτουν και δεν ωφελούν τούτον, ούτε περιποιούν υπερηφάνεια στο Διοικητικό Συμβούλιο αυτού. Εφόσον κατάγεται εκ Θεοδωριανών και είναι Σύλλογος του χωριού μας, πρέπει να προτάσσει την συμμετοχήν του Συλλόγου στις εκδηλώσεις του χωριού του, έναντι των άλλων μερών εμφανίσεώς του. Και φρονώ ότι δεν μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογία ότι τούτο είχε αναλάβει υποχρέωση να εμφανισθεί εις άλλες εκδηλώσεις της χώρας ή του εξωτερικού κατά την άνω ημερομηνία, αφού είναι εις όλους γνωστό ότι το χωριό μας πανηγυρίζει το 15Αύγουστο κάθε χρόνο. Ούτε ασφαλώς δύναται να ισχυρισθεί ότι δεν είχε προσκληθεί για να συμμετάσχει, διότι δεν είναι Σύλλογος άλλου χωριού, ώστε να απαιτείται πρόσκληση συμμετοχής, αλλά είναι του χωριού μας Σύλλογος και έχει αναφαίρετο δικαίωμα και καθήκον να συμμετέχει στις εορταστικές εκδηλώσεις του 15Αύγουστου.

Φρονώ ότι οι αρμόδιοι οφείλουν να δώσουν μία πραγματικά αληθή και όχι αληθοφανή απάντηση στην άνω απορία πολλών πατριωτών μας και του γράφοντος, ο οποίος ως Θεοδωριανίτης δεν αισθάνεται καθόλου υπερήφανος για την τοιαύτην απουσία, αλλά πραγματική θλίψη.

Αθήνα, 6η Σεπτεμβρίου 1999
ΧΡΗΣΤΟΣ Β. ΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΔΗΛΩΣΗ ΑΝΤΟΧΗΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑ ΣΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ "ΓΚΟΥΡΑ"

Ύστερα από επιτόπιο έλεγχο που διενήργησα στην γέφυρα της Κοινότητας Θεοδωριανών, η οποία βρίσκεται στον ποταμό "Γκούρα" και εξυπηρετεί την κίνηση οχημάτων Θεοδωριανών - Σκαρπάρη - Τρίκαλα - Άρτα και αντίστροφα, διαπίστωσα τα παρακάτω:

Η παραπάνω γέφυρα στηρίζεται δεξιά και αριστερά σε τοιχεία. Λόγω της μεγάλης παροχής ύδατος και φερτών υλικών κατά τους χειμερινούς μήνες του ποταμού "Γκούρα" η θεμελίωση των τοιχείων στήριξης έχει διαβρωθεί σε μεγάλο βαθμό. Το σκυρόδεμα έχει θρυμματισθεί και ο σιδηρός οπλισμός παρουσιάζει έντονη διάβρωση εφόσον έχει αποκαλυφθεί.

Σε άλλο σημείο του ενός τοιχείου στήριξης της γέφυρας παρουσιάζεται κατακόρυφη ρωγμή καθ' όλο το ύψος του τοιχείου η οποία πιθανόν να οφείλεται σε καθίζηση τμήματος του τοιχείου.

Σύμφωνα με όσα ανέφερα παραπάνω η κατασκευή θα παρουσιάσει πρόβλημα στην στατική της λειτουργία εν όψει μάλιστα και των χειμερινών μηνών όπου παρατηρείται αύξηση των παροχών και των ταχυτήτων ροής λόγω αυξημένων βροχοπτώσεων και χιονοπτώσεων.

Για όλα αυτά πρέπει να ληφθούν άμεσα μέτρα προστασίας της γέφυρας, με κατασκευή εκ νέου της θεμελίωσης, με κατασκευή ανάντι της γέφυρας τοιχείου το οποίο θα έχει σαν αποτέλεσμα μείωση της ταχύτητας του νερού καθώς επίσης και την μείωση των ποσοτή-

Θεοδωριανών 20 Σεπτεμβρίου 1999

Αριθμ. Πρωτ. 557

ΠΡΟΣ: Την Νομ/κή Αυτ/ση Άρτας, Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών, Άρτα

ΚΟΙΝ.: Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας Ηπείρου, Β. Ηπείρου 20, Ιωάννινα

κ. Νομάρχη Άρτας, Άρτα

Κύριε Δ/ντά,

Επανερχόμαστε σε παλαιότερη καταγγελία μας για κακοτεχνίες σε γέφυρα στον χειμνοροπόταμο "Γκούρα" Θεοδωριανών που συνδέει την Κοινότητά μας με τον Εθνικό δρόμο Άρτας-Τρίκαλων και κατασκευάστηκε το καλοκαίρι του 1995.

Η τεχνική έκθεση του Πολιτικού Μηχανικού Λάμπρου Τσιρογιάννη, που σας επισυνάπτουμε, έγινε μετά από παράκληση της Κοινότητας, καθώς και φωτογραφίες που τραβήχθηκαν πριν από λίγες ημέρες επιβεβαιώνουν τις αδικαιολόγητες φθορές και δημιουργούν προβλήματα στατικότητας, μεγάλωνουν τους φόβους μας για μεγαλύτερες ζημιές στο συγκεκριμένο έργο, για τον λόγο αυτό καλούμε κάθε αρμόδιο να παρέμβει το γρηγορότερο να προλάβουμε το χειρότερο και να αποδοθούν ευθύνες σ' αυτούς που ανήκουν, γιατί δεν δικαιολογούνται ανάλογες φθορές σε τέτοιο έργο σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Γιώργος Λάππας

των φερτών υλικών.

Ακόμη κατάντι της γέφυρας πρέπει να κατασκευασθεί πάλι τοιχείο το οποίο μαζί με το ανάντι τοιχείο θα δημιουργήσει μια λίμνη ηρεμίας. Επίσης για ακόμη καλύτερη προστασία των θεμελίων της κατασκευής προτείνω να τσιμενταρισθεί το τμήμα μεταξύ ανάντι και κατάντι τοιχείου το οποίο θα φέρει διπλό πλέγμα.

Τα τοιχεία ανάντι και κατάντι θα καθαρίζονται όποτε κρίνεται σκόπιμο από τα φερτά υλικά ώστε να ξαναεπιφέρουν το επιθυμητό απο-

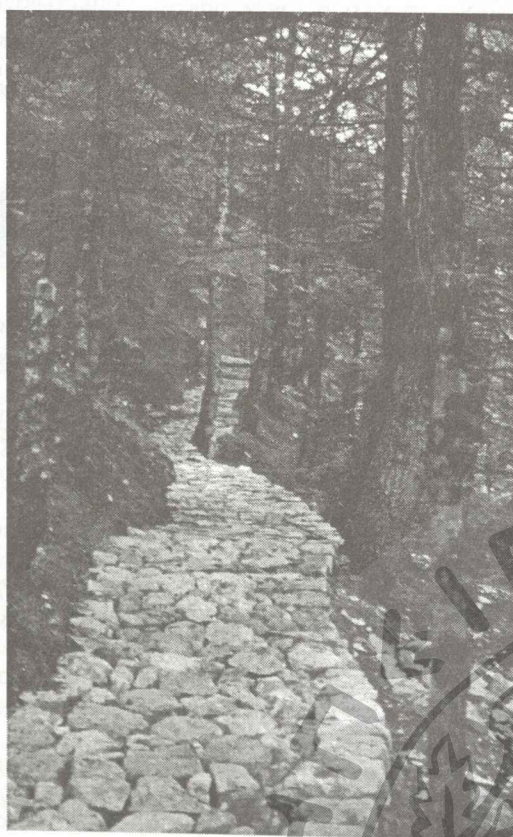
τέλεσμα.

Με την λίμνη ηρεμίας που θα δημιουργηθεί πετυχαίνουμε να έχουμε μια ομαλή ροή του ποταμού, η οποία δεν θα επηρεάζει την θεμελίωση της κατασκευής.

Με το τοιχείο ανάντι πετυχαίνουμε μείωση της ταχύτητας του νερού και των φερτών υλικών που αυτά τα δύο φέρουν την κύρια ευθύνη για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η γέφυρα.

Άρτα 14/9/1999

Ο ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Γραφικό μονοπάτι μέσα στα έλατα του δάσους «Καπαρελίου», που οδηγεί στους περίφημους καταρράκτες των Θεοδωριανών. Είναι μια διαδρομή που δίνει ευεξία και ευχαρίστηση στους τουρίστες-επισκέπτες. (Φωτ. Παναγιώτη Λάκκα)

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ

Με αφετηρία το οροπέδιο της Ροϊτσας 2.000 υψόμετρο και με κατεύθυνση Β.Δ. και δια μέσου της κορυφογραμμής των Τζουμέρκων προσεγγίζοντας κορυφές πάνω από 2.000 υψόμετρο, οι 15 ορειβάτες-πεζοπόροι του φυσιολατρικού Συλλόγου Ελευσίνας, συναντήθηκαν με Αρτινούς και Θεοδωριανίτες ορειβάτες και περπατητές, το Σάββατο 2 Οκτωβρίου και κατέκτησαν την υψηλότερη κορυφή ΚΑΤΑΦΙΔΙ, ΠΥΡΑΜΙΔΑ 2.393 υψόμετρο, όπου ήταν και ο τελικός προορισμός τους.

Μέσα σε μαγευτική θέα, διέκριναν το ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ (ΛΑΚΜΟΣ) 2.295 υψόμετρο, ΤΟΜΑΡΟ (ΟΛΥΤΣΙΚΑ) 1.816 υψόμετρο, ΚΑΚΑΡΔΙΤΣΑ 2.469, ΑΥΓΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ 2.148 υψόμετρο, ΧΑΝΤΖΗ 2.038 και άλλες κορυφές.

Η κατάβαση, πραγματοποιήθηκε, διασχίζοντας το οροπέδιο της ΚΩΣΤΗΛΑΤΑΣ, παράλληλα με την Άσπρη Γκούρα.

Την ομάδα οδήγησε με πολύ μεγάλη επιτυχία το μέλος του Σ.Χ.Ο.Θ. Θεοδωριανών, Δημήτρης Παπαγεωργίου.

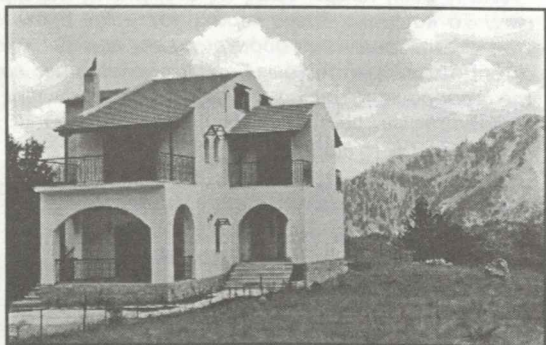
Δύο ορειβάτες, ο Δημήτρης Παπαγεωργίου και ο Δημήτρης Κασελούρης που είναι και από τα ιδρυτικά μέλη του Σ.Χ.Ο.Θ. Θεοδωριανών, εργάζονται πυρετωδώς για τη σήμανση όλων των ορεινών μονοπατιών των Τζουμέρκων από διαφορετικές προσεγγίσεις. Είναι ο επόμενος στόχος του Συλλόγου που με αυτόν τον τρόπο θα διευκολύνονται όλοι οι ορειβάτες της Ελλάδας που θα προσεγγίζουν τα Τζουμέρκα.

Η ομάδα των ξένων Ορειβατών που οδήγησε ο Δημήτρης Παπαγεωργίου κατέβηκε στα Θεοδωριανά όπου γευμάτισε κι ευχαριστήθηκε το ντόπιο ψητό.

Ήδη οι διάφορες τυπικές λεπτομέρειες, βρίσκονται προς το τέλος τους και η Διοικούσα Επιτροπή πολύ σύντομα, προσανατολίζεται για τις εκλογές και την ανάδειξη του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου με έδρα τα Θεοδωριανά.

Η Διοικούσα Επιτροπή του Σ.Χ.Ο.Θ. Θεοδωριανών

ΞΕΝΩΝΑΣ ΑΛΩΝΙ

Στο οροπέδιο της Κωσπηλάτας στα Θεοδωριανά, σε καταπράσινο περιβάλλον, στο πιο ψηλό σημείο του χωριού, με θέα την Κωσπηλάτα, βρίσκεται ο μοναδικός ξενώνας του χωριού που συνδυάζει φιλοξενία και άνεση.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: (0685) 22.210, 22.077, (0681) 70.135

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ: Παρακαλούνται όσοι λαμβάνουν την εφημερίδα μας να μας δηλώνουν έγκαιρα τη νέα διεύθυνση της κατοικίας τους όταν αλλάζουν σπίτι.

Έτσι και οι ίδιοι δεν θα παραπονούνται για τη διακοπή της αποστολής της εφημερίδας και η εφημερίδα δεν θα επιβαρύνεται με το κόστος των ταχυδρομικών, τα οποία είναι πολύ υψηλά, όταν είναι ανεπίδοτη. Τα χρήματα αυτά χάνονται από τον αγώνα που κάνει η Αδελφότητά μας.

Το Δ.Σ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ: Ο συγχωριανός μας φωτογράφος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ πρόσφερε στην Αδελφότητα αρκετές φωτογραφίες του χωριού μας για το αρχείο της. Το Δ.Σ. τον ευχαριστεί θερμά.